

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✿ Pastýřský list kardinála u příležitosti oslav jeho 75. narozeninstr. 9
- ✿ Zvony na Tetíně péči farníků.....str. 9-10
- ✿ Svědectví: vnímání rozdílů mezi ateisty a věřícími.....str. 10-11
- ✿ Nová kaplička v Sedlci bude vysvěcena v neděli 24. 6. v 15 hod.....str. 12
- ✿ Děšť na Svaté Hoře? Nezomkli jsme!.....str.14
- ✿ Závěr seriálu Sekta nebo církve.....str.17-18
- ✿ Svatá Anežka na berounském Závodí.....str. 21-22
- ✿ Betlémský kolotoč...str.23
- ✿ “Nejistému podniku” je už 15 let!.....str.25-26
- ✿ Fejton: Jak jsem uklízel homeopatickou metodoustr. 26

“Ad multos annos...”

Rád bych se ještě jednou vrátil k události a k oslavě 75. narozenin našeho arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka. Všichni víme, jak zvláště v některých sdělovacích prostředcích byly “zaručené zprávy” o jeho odchodu do penze a byli se vševědoucí jistotou uváděna jména jeho možných nástupců. Nakonec se tak nestalo. Někomu se to možná líbí, jinému zase nelíbí. Ať tak, či tak, pan kardinál zůstane, dá-li Pán, ve službě minimálně další dva roky.

Nevím, nakolik jsme ale zaznamenali určitý jeho postoj, který by snad mohl být oslovující i pro nás. Pan kardinál je ve své službě člověkem, který musí činit mnohá více, či méně závažná rozhodnutí. V nich se přirozeně jako člověk může někdy i mýlit. Jsou to rozhodnutí, která zasahují do nejrůznějších rovin života místní Církve i do života společnosti. Jsou to i taková rozhodnutí, která, a to i někdy velmi citlivě, zasahují do životů konkrétních lidí, jako například přeložení kněží na jiné místo působení.

Nyní se však sám ocitl v situaci, kdy o jeho dalším osudu měl rozhodnout někdo jiný. Právě jeho postoj připravenosti přijmout toto rozhodnutí, ať už bude jakékoli, je pro mne osobně velmi oslovující.

Každý z nás v životě činíme nejrůznější rozhodnutí, jimiž ovlivňujeme, a to někdy i velmi podstatně, životy svých blízkých. Snad nám důsledky našich postojů i ne vždy plně dochází. Jsou však i chvíle zcela opačné, kdy o nás rozhoduje někdo jiný. Možná i jinak, než bychom si přáli, možná taková rozhodnutí nejsou vždy správná a šťastná. Přesto záleží jen a jen na nás, jak se k nim postavíme.

Pro nás křesťany (a nejen pro nás) je tu však navíc Někdo, o kom víme, že o nás také již rozhodl, když “nás předurčil k tomu, abychom se stali Božími dětmi”, a proto koná rozhodnutí zasahující do našich životů tak, aby se jeho plán s námi nakonec mohl uskutečnit a naplnit, snad s jedním rozdílem: Jeho rozhodnutí jsou vždy k našemu prospěchu, protože On se nikdy nemýlí. Přesto i zde je pro nás někdy těžké Boží kroky do našeho života přijmout a být za ně vděčnými...

Postoj našeho arcibiskupa je proto v této věci příkladný a snad se můžeme připojit i na těchto stránkách k mnoha blahopřáním, která v uplynulých týdnech zazněla: **“Ad multos annos..!”**

P. Josef Pecinovský

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Nejsvětější Trojice - 3. června.** Bohoslužby budou v řádném nedělním pořádku, tedy v 9.30 a 17.30 hodin.
- **První svaté přijímání v Loděnici.** Od listopadu až do 24. 5. probíhalo v Loděnicích náboženství prvňáčků a druháčků, zaměřené na přípravu na první svaté přijímání. Scházeli jsme se v prostorách Obecního úřadu v Loděnici, za což velmi děkujeme. V neděli 3. června při mši svaté tak v loděnickém kostele sv. Václava přistoupí k prvnímu svatému přijímání František Hruban, Kristýnka Pechová, Petra Pletánková a Vítek Markgraf. Všem přejeme hodně odvahy a touhy po setkání s Pánem Ježíšem, všechny čtenáře Zpravodaje prosíme o modlitbu za naše malé děti, aby milosti Boží zůstaly věrné.
- **Čtvrteční modlitba v Berouně.** Pravidelně jsme se po celý školní rok scházeli každý první a třetí čtvrtek v měsíci k modlitbě. Někdy nás bylo jen co prstů na jedné ruce, ale i přesto myslím, že společná modlitba byla posilou. Ve čtvrtek 7. 6. bude slavnost Těla a Krve Páně, a tedy předpokládáme, že bude také eucharistický průvod. Proto v červnu večerní modlitby již nebudou.
- **Tradiční pouť ke křížku v Chrustenicích se uskuteční v sobotu 9. 6. 2007.** Začíná se kolem 10. hodiny v loděnickém kostele sv. Václava, pouť pořádá chrustenický rodák P. Benda se svými farníky z Prahy.
- **Slavnost Těla a Krve Páně, 1. svaté přijímání dětí - 10. června.** Liturgickou slavnost Těla a Krve Páně přeneseme z důvodu slavnosti Prvního svatého přijímání dětí našich farností ze čtvrtka 7. června na neděli 10. června. Slavnostní bohoslužba začne v kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin. Po mši sv. setkání farnosti pokračuje na farní zahradě malým *“agapé”*.
- **Bohoslužba “pro děti” - 14. června:** S našimi nejmenšími se opět ke společným modlitbám setkáme v kostele sv. Jakuba ve čtvrtek 14. června v 17.30 hod.
- **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova - pátek 15. června** v kostele sv. Jakuba v 17.30 hod.
- **Pozvání na malou slavnost:** Vážení farníci, v červnu oslavím pět let od svého svěcení. Ač nejde o žádné velké výročí, přesto bych si rád tento důležitý moment připomněl. Proto si Vás dovoluji pozvat na malou slavnost v **pátek 22. června**, kdy si na večerní mši svaté připomenu okamžik svěcení a na zahradě po mši svaté bude příležitost také společně "zavzpomínat" na uplynulých pět let. Možná k této slavnosti přibude ještě jeden důvod: podle slov generálního vikáře, také moje působení v Berouně a ve Svatém Janu trvá již dostatečně dlouho, a tak by mne rád poslal na jiné místo. Můžeme tedy naši slavnost využít i k jakémusi rozloučení. Velmi rád bych pozval na tuto slavnost i svého "nástupce", abyste se s ním mohli osobněji seznámit. Věřím, že mé pozvání přijme. Všichni jste zváni. *M. Němeček*
- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele - 24. června:** Bohoslužby budou v řádném nedělním pořádku, v Berouně tedy v 9.30 a 17.30 hodin.
- **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele ve Sv. Janu - 24. června a otevření kaple v Sedlci.** Pouť ke sv. Ivanovi spojená s liturgickou slavností Narození sv. Jana Křtitele se ve Sv. Janu pod Skalou koná v neděli 24. června od 10.00 hodin. Po poutní mši sv. bude krátká adorace. Součástí poutě bude také slavnostní posvěcení nové kaple sv. Ivana v Sedlci (část obce Svatý Jan pod Skalou - osada na silnici mezi Loděnicemi a Svatým Janem), které **zde proběhne v 15.00 hodin.**
- **Slavnost sv. Petra a Pavla - 29. června.** Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hod.

- **V neděli 24. června v Loděnici není z důvodu konání pouti ve Svatém Janu pod Skalou pravidelná bohoslužba!**
- **Bohoslužby v Podkozí.** V místní kapliče sv. Václava budeme slavit bohoslužby od konce května do konce měsíce září (slavnost sv. Václava), **vždy 2. a 4. sobotu v měsíci od 19.00 hodin.** První mše sv. proběhla v sobotu 26. května.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 10. 6., 24. 6. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Letáček "Nedělní liturgie":** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Sbírka na arcidiecézi** vynesla 5.710,- Kč. V neděli 24 června je sbírka na bohoslovce.
- **Hrnčířské trhy.** Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu jarních hrnčířských trhů. Přes všechny drobné nedostatky se nám podařilo získat 26080,- Kč, kterými podpoříme Farní charitu, konkrétně projekt Azylového domu - Klub Betlém.
- **Výstava obrazů Tat'jany Tiché Mezi řekou a skalami** v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně: "*Vystavený cyklus Mezi řekou a skalami nás upomíná na to kolem nás a v našich životech, co plyne a mění se, a na to, co je stálé.*" Otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci Tetínského prohlídkového okruhu v sobotu 9.30-17, v neděli 12-17 hodin.
- **Nová schránka pro články a zprávy do farního zpravodaje:** Další možností, jak se spojit s redakcí "našeho společného" periodika, je umístění další schránky pro náměty, články, dotazy či zprávy. Tato schránka je kovová, a protože kostel není vždy otevřený, je umístěna uvnitř vestibulu farní budovy v Berouně nalevo vedle hlavních dveří a opatřena štítkem s logem *Berounský katolický zpravodaj*. Těšíme se, že ji budete hojně využívat a "pokřtíte ji" svými písemnými příspěvky.
- **Setkávání maminek s dětmi** se koná ve čtvrtek od 9.00 hodin na obvyklém místě - tedy v budově kaplanky (ve druhém patře "na půdě"). Kontakt: Gábina Štorkánová, tel: 604 282 879.

Z vikariátu

- **Vikariátní konference.** V úterý 19. června se v Úhonicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.

Koncerty v kostelích

- **HLAS VARHAN:** druhý koncert z cyklu koncertů duchovní hudby, který pořádá Seydlovo sdružení. Neděle 3. 6. 2007 od 15. 45 hod. v kostele sv. Jakuba v Berouně. Interpreti: varhaníci Pavla Bočková a Jan Rotrekl, pěvecký sbor COMODO o. s. Art Time Loděnice pod vedením Taťany Bočkové. Zazní skladby předních autorů renesančních, barokních, pozdně romantické soudobé hudby.
- Dne 16. června od 16 hodin se bude konat ve Sv. Janě pod Skalou v kostele koncert anglického pěveckého sboru *Fleet and District Choral Society*.

Skauti

- **Od 1. června 2007 dojde ke změně v konání schůzek 4. chlapeckého oddílu „Ocelotů“.** Schůzky se budou konat každé pátek od 16.00 do 18.00 (18.15) hodin v chlapecké klubovně na faře.

- ✿ **Schůzky skautského oddílu Vlčat:** vždy v pátek od 16.00 do 18.00 (18.15) hodin ve skautské klubovně na faře.
- ✿ **Roveři a rangers** mají sraz ke společným aktivitám vždy v úterý v klubovně.
- ✿ **Schůzky dívčího oddílu - Světýlka, světlušky a skautky:**
Světýlka - každou středu od 16.00 do 18.00 hodin, vede Marie Stielová a Kristýna Kodrasová.
Skautky a světlušky - pravidelně v pátek od 16.15 do 18.15 hodin. Vůdkyní je Hana Burešová a dále Soňa Doubková a Eliška Kodrasová
- ✿ **Již jsou v oběhu i závazné přihlášky** na skautský letní tábor v Kočovském mlýně u Kladrub u Stříbra. S těmito závaznými přihláškami je nutné odevzdat i potřebnou částku peněz k úhradě za tento tábor. **Nejpozději však do 30. června 2007! A to buď v hotovosti Lence Čaplové – střediskové vůdkyni - do Katolické mateřské školky na faře, nebo na účet našeho střediska „Radost a Naděje“ č. 164329638/0300.** Jako variabilní symbol uvádějte první část rodného čísla dítěte, za které požadovanou částku platíte: př. 710322. Při odevzdávání závazné přihlášky prosím uveďte, jakou formou jste se rozhodli zaplatit! Cena za letošní tábor pro děti zaregistrované v našem středisku je 2500,-Kč za člena.
- ✿ **Informace pro ty, kteří by rádi jeli na náš skautský letní tábor,** ale nejsou zaregistrováni v našem středisku, tzn. neplatili registrační poplatek 400,- za osobu. Z tohoto poplatku, který se platí jednou za rok, je hrazeno pojištění přihlášeného dítěte. Neregistrované děti se mohou přihlásit na náš skautský letní tábor podáním řádně vyplněné závazné přihlášky s platbou, která je pro ně upravena na 2800,-Kč za dítě.
- ✿ **V sobotu 9. června 2007 ve 14.00 hod. v dolní klubovně kaplanky v Berouně proběhne předtáborový sraz s rodiči.** Budete mít možnost zeptat se na návštěvní den na táboře a další potřebné informace. Dozvíte se, o čem bude letošní celotáborová hra pro děti. Na tomto srazu také upřesníme odjezd na přípravu tábora, která proběhne ve dnech od **29. – 30. 6. 2007.** Všichni jste srdečně zváni.
- ✿ **Ve čtvrtek 14. června v 18.30 hod. se bude konat Velká rada našeho střediska.** Sejdeme se ve skautské klubovně v kaplance na faře. Je to velmi důležitá rada. Bylo by dobré, kdyby se jí zúčastnili všichni vedoucí i ti, kteří se podílejí na běhu našeho střediska. Na této radě budou upřesněny pokyny pro ty, kdo chtějí jet pomoci se sekáním louky a přípravou tábořiště, viz níže.
- ✿ **Ve dnech od 29. června do 30. června 2007 proběhne sekání louky a příprava tábořiště na louce u Kočovského mlýna.** Této přípravy se zúčastní vedoucí a roveři střediska v Černošicích společně s lidmi z našeho střediska. Černošické středisko nám tuto louku pronajímá a táboří zde před námi. **Prosíme též rodiče, zda by se mohli účastnit přípravy tábora a především v den ukončení tábora jeho bourání, které probíhá většinou ve velkém chvatu před odjezdem autobusu, kdy chybí každá pomocná ruka. Hlaste se, prosím, na tel.: 724551646 Petru Čaplovi.**
Na sekání louky si s sebou, prosím, vezměte: pracovní oblek, peníze, jídlo, pití, stan na přespaní, karimatku a spacák. Vezměte si dostatek hřebíků (80-100), nějaký provaz na vázání, kladivo s kleštěmi, lopatu, krumpáč nebo rýč. Naše středisko potřebné nářadí navíc nemůže bohužel zajistit!
Pokud byste se mohli zúčastnit i třeba jen na jeden den, budeme vám velmi vděční.
Proč žádáme o pomoc s přípravou tábora? Přáli bychom si, aby se zlepšila informovanost veřejnosti o našem středisku a prohloubila spolupráce s rodiči. Práce vedoucího v našem

středisku není placená, a tudíž všichni vedoucí dělají tuto práci dobrovolně a zadarmo. Naše středisko není výdělečná organizace a v tomto roce nedostane již žádné dotace od státu. Zatím se nám nepodařilo získat žádný grant, a proto všechno platíme z příspěvků za registraci. Velmi si proto vážíme každého, kdo nezištně jakkoli podporuje práci s dětmi.

 V minulém čísle tohoto časopisu jste se dozvěděli, že 4. chlapecký oddíl „Ocelotů“ spolu s 2. dívčím oddílem „Lasiček“ z našeho střediska úspěšně postoupily do dalšího kola Svojsíkova závodu. Toto kolo je již krajské, tzn., že se ho zúčastní i ostatní postupující skautské oddíly z celého Středočeského kraje. **Proběhne ve dnech od 15. 6. 2007 – 17. 6. 2007 v Mladé Boleslavi.** Ti, kterých se to bezprostředně týká budou informováni Petrem Čaplou, jenž je bude doprovázet při závodě. Přidávám i některé kontakty na velitele závodu. Pořadatel (organizační jednotka): stř. Dakota Mladá Boleslav. Velitel závodu: Marta Kodešová Tel: 723 872 442 mail: kodesovamaja@post.cz *S pozdravem vaši vůdcové*

KMŠ

 Návštěva Mons. Václava Malého v KMŠ: V samém závěru školního roku – ve středu 20. června – navštíví naši školku při pravidelné každoroční vizitaci biskupský vikář pro školství Mons. Václav Malý. Otce biskupa bude doprovázet paní Mgr. Eva Tomášková, vedoucí odboru církevního školství Arcibiskupství pražského. Hosté si prohlédnou nově zrekonstruované prostory, jejichž přestavbu Arcibiskupství pražské jako zřizovatel školky finančně podpořilo, budou mít příležitost hovořit se zaměstnanci, sledovat práci s dětmi a podle svého zájmu získat i další informace o činnosti školky.

 Letní uzavření KMŠ: Řádný provoz KMŠ končí v tomto školním roce *ve čtvrtek 21. června 2007.* V pátek 22. června odjíždíme s dětmi na školku v přírodě. Poslední společný týden tak strávíme v krásné pošumavské krajině v Česticích u Volyně. Od **pondělí 3. července do pátku 31. srpna** bude naše MŠ uzavřena. Důvodem uzavření je pravidelná údržba a úklid prostor školky a čerpání dovolených zaměstnanců. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, mohli si prostřednictvím naší školky podat žádost o náhradní umístění do jiné MŠ, která v Berouně letní provoz zajišťuje.

 Celostátní setkání mládeže pořádá Asociace křesťanských sdružení mládeže a Sekce pro mládež ČBK ve dnech **13. - 19. 8. 2007** v Táboře-Klokotech. Jeho smyslem je pomoci mladým lidem upevnit jejich vztah s Bohem. Očekává se účast asi 5 tisíc mladých lidí ve věku 14-30 let. Více na www.tabor2007.signalny.cz

 Dolancamp mládeže: Komunita Blahoslavenství pořádá program pro mládež od 14 do 18 let inspirovaný programem Jump, a to v Dolanech u Olomouce od 29. července do 4. srpna 2007: Přednášky, diskuze, skupinky, chvály, mše, možnost adorace, tvořivé dílny, sportovní aktivity, biblické tance, koncerty, táboráky, prožívání přátelství. Cena 900 Kč, kontakt: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638.

Diář Manželského společenství

 Poslední setkání před letními prázdninami uskutečníme **v úterý 12. 6. po 20. hodině** na “půl cesty”, tedy na půdě farní klubovny v Berouně, případně v kapli na faře, abychom v

modlitbě svěřili Hospodinu své prázdninové cesty a další cestu společenství vůbec. Případné změny vám zašleme pomocí sms na mobilní telefon. Máte-li i vy zájem o zasilání aktuálních informací touto cestou, ozvěte se, prosím, na číslo 602 945 017.

Exercicie pro manželské páry 19. – 25. srpna 2007 v Rokoli – Poutní dům schönstattského hnutí. Povedou P. MUDr. Zdeněk Králík a P. Ing. Ladislav Štefek. Obsahem nabízených exercicií mají být zejména otázky týkající se sebevýchovy a výchovy. Program a ubytování bude v Poutním domě Rokole, který se nachází na mariánském poutním místě v podhůří Orlických hor. Exercicie jsou určeny pro samotné manželské páry. Cílem exercicií je umožnit manželům ztišení mimo svou rodinu. Ubytování ve dvoulužkových pokojích s plnou penzí. Příspěvek na pobyt a stravu 2100 Kč na osobu. **Na exercicie je nutné se předem přihlásit na telefonním čísle nebo e-mailové adrese Centra pro rodinu** při Arcibiskupství pražském, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz, <http://cpr.apha.cz>

FARNÍ CHARITA BEROUN

Otevření Denního stacionáře sv. Anežky pro seniory dne 16. 5. 2007 viz str. 21.

Nové sídlo Charitní pečovatelské služby. Do prostor nového stacionáře (ul. Pražská, bývalý hotel Valentino, 2. patro) přesídlila také Charitní pečovatelská služba, kontakt na vedoucí CHPS zůstává beze změny

Klub Betlém v Lochovicích a taneční skupina Molechet pořádají Letní historický festival a Druhé taneční odpoledne čtvrtého ročníku festivalu „Historického tance“ na zámku v Lochovicích dne 23. 6. 2007 od 10 do 19 hodin.

Cílem je připomenout zábavnou formou milníky vývoje českých dějin a jejich dopad na vývoj tanců, řemesel a rozvoj kultury převážně v našem regionu. Do programu budou zařazeny taneční soubory, historické přednášky, vystoupení historických oddílů; šerm, souboje, lukostřelba, ukázka starých řemesel a jiné... Součástí festivalu je také již čtvrtý ročník festivalu historického tance, který proběhne pod patronátem taneční skupiny Molechet. Více informací naleznete na stránkách <http://festival.molechet.org> Projekt byl podpořen nadací Divoké husy a jeho výtěžek bude použit pro mateřské centrum Klubu Betlém.

Příměstské tábory FCH Beroun: příměstský tábor „Scifi world“; 9. - 13. 7. 2007. Celotáborová hra s námětem tajemného vesmíru a života. **Tento turnus je již naplněn!**

Letní příměstský tábor „Filmová škola“ 13. - 17. 8. 2007. Program má motivovat děti k vytvoření vlastního scénáře podle toho, co na táboře zažijí. Vytvoří si vlastní televizi, mikrofony i studio. Tábor bude zajišťován vždy od pondělí do pátku od 8:00 do 15:00 hodin v Komunitním centru v Berouně; **předpokládaný počet dětí v turnusu: 8 -10; věková kategorie: 7-15 let; cena: 600,- Kč.** *Michaela Kubištová, mobil: 724 774 393.*

Zprávy odjinud

Pout' rodin pražské arcidiecéze se uskuteční v sobotu 2. června 2007 na Tetíně ve spolupráci s Římskokatolickou farností Beroun a obcí Tetín. Poutní mši svatou bude v 10 hodin sloužit v prostoru před tetínskými kostely pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk. Od 13 hodin bude probíhat doprovodný program: vystoupení Ztracené kapely, odborná přednáška prof. Jana Royta na téma „Ikonografie sv. Ludmily“ a různé aktivity pro děti i celé rodiny na poutním místě i v jeho okolí. Možnost tiché adorace a svátosti

smíření bude v kostele svaté Kateřiny. Tetín dále nabízí kromě svých památek a muzea i krásnou přírodu v okolí a snadnou dopravní dostupnost. Předpokládáme, že v rámci této slavnosti bude také posvěcen nový zvon pro tetínské kostely.

 Kněžská svěcení. V **sobotu 23. června 2006 v 10.00 hodin** v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze vysvětlí pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk nové kněze. Ke slavnosti jsou všichni věřící zváni.

 Katolická charismatická konference. Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu **25. - 29. července 2007** v Brně, na výstavišti BVV, s tématem: "Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy..." (Jan 13,14). Přednáší archimandrita S. Gajek, P. Vojtěch Kodet, Sr. Veronika Barátová, P. Michael Slavík, Katka Lachmanová, PhDr. J. Zeman, P. Tomáš Holub, P. Angelo Scarano a další. Přednášky, společná modlitba, neformální setkání, bohoslužby. Součástí je též dětská konference - program pro děti během hlavních přednášek. Přihlášky s číslem variabilního symbolu si vyžádejte v prodejnách Karmelitánského nakladatelství nebo na adrese: Pavlína Pastyříková, Puchýřova 13, 628 00 Brno, tel: 777 087 736, e-mail: konference.brno@email.cz, kam je znovu zašlete; po internetu se lze přihlásit na ww.cho.cz, kde naleznete odkaz.

 Cyklistická akce 2007 z Košic do Prahy s požehnáním spišského diecézního biskupa Františka Tondry **MODLITBY ZA POČATÉ DĚTI** 10. ročník věnovaný 50-ti letému výročí schválení zákona o umělých potratech v bývalé Československé socialistické republice. Zveme všechny sportovně založené zájemce k účasti na cyklistické akci „Modlitby za počaté děti“. Zúčastnit se je možné celé trasy nebo i libovolné části podle osobních možností a sil. Po celé trase se skupinou pojedou doprovodné vozidlo. Všichni jsou v jednotlivých městech zváni k účasti na farní mši svaté a modliteb u místních porodnic. V České republice s účastníky pojedou římskokatolický kněz. Pro cyklisty: S sebou spacák, karimatku, cyklistickou přilbu, náhradní obuv, osobní doklady, pas pro účast na Slovensku a 1 000 Kč na stravu (není však podmínkou)

- Přihlášky: Hnutí pro život ČR, tel: 603 976 231, info@prolife.cz

- Hlavní organizátor: Životako dar, tel: +421-52 4596439 (Ján Hudáček)

 Škola Blahoslavenství: Tři týdny intenzivního formačního pobytu v Komunitě Blahoslavenství pro mladé **od 20 do 35 let v termínu od 18. 6. do 6. 7. 2007**. Společná liturgie, čas pro osobní modlitbu, formace, práce, služba a evangelizace. Formace v osobní i společné modlitbě, sdílení nad Božím slovem, teologická formace v základech víry, sebepoznání a sebezpřijetí - základy křesťanské antropologie, biblické tance jako způsob modlitby tělem... Doporučená cena 3000 Kč, po domluvě možno upravit. Před nástupem nutný osobní pohovor. Kontakt: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 783 16, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638.

 Duchovní cvičení "Neboť patříš ke Kristu navěky!" - jak každodenně žít z milosti. P. Michael Špaček, SR. Veronika Jeruzalemská. **12. -18. srpna v Arcibiskupském semináři v Olomouci**. Cena 2000 Kč. Info: Komunita Blahoslavenství, Dolany 24, 78316, e-mail: dolanykom@meritnet.cz, tel.: 585 396 638, mob.: 731 621 282

 Františkánský klášter v Hájků. Program poutí v roce 2007: **2. 6. sobota** - mše sv. v 10.30 h. Navštívení Panny Marie, **9.6. sobota** v 10.30 h. Ekumenické setkání, **16.6. sobota** - mše sv. v 10.30 h. Neposkvrněného Srdce Panny Marie, **30.6. sobota** - mše sv. v 10.30 h. k zakončení školního

roku. Kontakt: Františkánský klášter v Hájků, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

 Setkání vozíčkářů na Velehradě. V rámci "Dnů lidí dobré vůle" na Velehradě se pod záštitou arcibiskupa Jana Graubnera pořádá tradiční mezinárodní Setkání vozíčkářů. Akce spojená s programem se zajímavými osobnostmi a s "Večerem lidí dobré vůle" proběhne ve středu 4.7.2007 v 15.30 hodin, začne mší svatou v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Vozíčkáři mají možnost využít speciální vlakovou dopravu, asistenční a zdravotní službu od "Maltéžské pomoci". Kontakt: Maltéžská pomoc, obecně prospěšná společnost, tel.: + 420 732 661 613, e-mail: velehrad.setkani@seznam.cz, www.velehrad2007.cz

 T. G. Masaryk, hledač víry - přednáška doc. Kučery. Česká křesťanská akademie Praha 6 vás srdečně zve na závěrečnou přednášku s diskusí na téma T. G. Masaryk, hledač víry. Hostem večera bude Doc. PhDr. Martin Kučera, CSc. z Historického ústavu AVČR. Přednáška se koná v **pondělí 28. 5. 2007 od 20.00 hodin** v Pastoračním středisku, Kolejní 4, Praha 6.

 O Božím povolání - přednáška P. Mauredera SJ 31. 5. 2007 v 16.00 hodin v kostele sv. Vojtěcha v Praze 6. P. Josef Maureder SJ (*1961) je kněz, psycholog a psychoterapeut. V r. 1979 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova, v letech 1996 až 2006 měl v rakouské jezuitské provincii na starosti pastorační povolání. Založil Dům Manresa v Linci, kam se mohou na určitý čas uchýlit mladí, kteří uvažují o tom, zda se zasvětit či nezasvětit Bohu. Začátkem května vydá KN od tohoto autora knihu o rozlišování povolání s názvem: Porozumět Božímu povolání.

 Výstava - benediktinské proboštství na Teslíně Státní oblastní archiv v Praze a Státní okresní archiv Příbram si Vás dovoluje pozvat na výstavu „Utajený poklad brdských lesů - benediktinské proboštství na Teslíně“. Výstava se koná v budově SOkA Příbram, E. Beneše 337 **od 13. 4. do 27. 6. 2007**. Otevřeno v pondělí, úterý a ve středu od 8.00 do 17.00 hodin, ve čtvrtek a v pátek od 9.00 do 14.00 hodin. www.soapraha.cz/pribram

 Průvod Karla IV. 1.6.2007, 11,45 hod. Kardinál Miloslav Vlk udělí požehnání průvodu Karla IV. organizovaného středočeským hejtmanem v kapli sv. Václava v pražské katedrále.

 Celostátní Misijní pouť a Misijní den dětí Papežská misijní díla a středisko Eljon ve Špindlerově Mlýně pořádají 5. celostátní Misijní pouť a 2. Misijní den dětí. Akce se koná dne **2.6.2007 ve Strážnici**. Program: mše svatá, příležitost k modlitbě za misie, misijní růženec, misijní poznávání kontinentů – aktivity pro děti v rámci Dne PMDD, seznámení s misijní tematikou a činností PMD, strážnické slavnosti, benefiční koncert Hradišťanu a další. Přihlášku a informace o další nabídce aktivit Papežských misijních děl a střediska Eljon ve Špindlerově mlýně naleznete na www.eljon.cz, info@eljon.cz nebo na tel.: 499 523 852, 732 580 154.

 HUMANITÁRNÍ SBÍRKY NA BEROUNSKU A HOŘOVICKU: Občanské sdružení Diakonie Broumov pořádá humanitární sbírku - oblečení všeho druhu, veškerý textil, boty, lůžkoviny, ručníky, utěrky, záclony, péřové a vatové přikrývky, spacáky, polštáře a deky, použité nádobí, zbytky látek, vlnu a hračky, vše čisté, zabalené v krabici či igelitovém pytli. Rovnou do automobilu vybíráme na trase:

Úterý 12. 6. 2007 - Beroun: 14⁰⁰ – 14³⁰ hod. Beroun - ul. Karla Čapka u koupaliště, 14⁴⁵ – 15¹⁵ hod. v Králově Dvoře u Tří zvonků, 15³⁰ – 16⁰⁰ hod. Beroun - parkoviště u Delvity, 17⁰⁰ – 17³⁰ hod. Beroun - Závodí (vlakové nádraží).

Středa 13. 6. 2007 - Hořovice: 14³⁰ – 15⁰⁰ hod. v Žebráku na parkovišti za kostelem, 17⁰⁰ – 17³⁰ hod. v Hořovicích, pod „Lidákem“ (parkoviště kamionů). **Pavel Jambor**

Pastýřský list

Drazí spolubratři kněží a řeholníci, drazí jáhni, milé řeholní sestry, drazí věřící!

Pozdravuji vás z celého srdce nyní v období oslav mých 75. narozenin. Velice děkuji za vaše modlitby, kterými mě trvale provázíte a provázeli jste zvláště nyní v těchto dnech. Děkuji vám za všechna vaše přání a dárky. To vše mi udělalo velkou radost a velice mě to potěšilo. Upřímně za vše děkuji. Chci poděkovat i za účast tolika kněží arcidiecéze na děkovné slavnosti za mých 75 let života v katedrále sv. Víta, Václava, Vojtěcha i za přítomnost vás ostatních věřících.

Chci poděkovat svým nejbližším spolupracovníkům na pražském arcibiskupství. Vám, kněžím, jsem velice vděčen za uplynulou patnáctiletou spolupráci, poněvadž to, co se nám v diecézi podařilo udělat, bylo ve spolupráci s nejbližšími spolupracovníky na arcibiskupství a ve spolupráci s vámi, kněžími, ve farnostech i s vašimi spolupracovníky laiky. Nelze tu rovněž nepřipomenout život i spolupráci řeholních kněží i ostatních řeholníků a řeholnic. Kromě konkrétní spolupráce vyrůstalo vše také z mnoha vašich modliteb a obětí, z modliteb mnoha řádových sester, a zvláště pak našich nemocných sester a bratří. Nikdo nezůstal stranou. Já si velice dobře uvědomuji a říkám to zcela upřímně, že bez vašich modliteb, jak

V kruhu spolubratrů při děkovné slavnosti. foto av

mě o nich ujistíte při nejrůznějších příležitostech, bychom nedokázali takto pokročit na společné cestě.

To, co nebylo dobré, co se nepodařilo a co je třeba i vina – to vše jsem svěřil do mateřské lásky Panny Marie i do milosrdných rukou našeho Pána, který si volí to, co je slabé, aby bylo zřetelné, že my sice sejeme, ale on dává vzrůst.

A když se díváme kupředu...? Dva roky je velmi krátká doba, než aby bylo možno dělat nové velké plány.

Jedna věc mi však mimořádně leží na srdci: nová kněžská povolání. Modleme se za ně, obětujme se, pracujme pro ně, vytvářejme podmínky pro jejich růst.

Prosím též, abyste i v těchto následujících letech zůstali věrni naší spolupráci, abychom mohli společně naplnit to, co od nás Bůh očekává. Proto k tomu prosím o Vaši modlitbu, aby se i nadále dařilo naše dílo, které Bůh od nás očekává...

*K tomu žehná Váš Miloslav kardinál Vlk, arcibiskup pražský a primas český
(redakčně kráceno)*

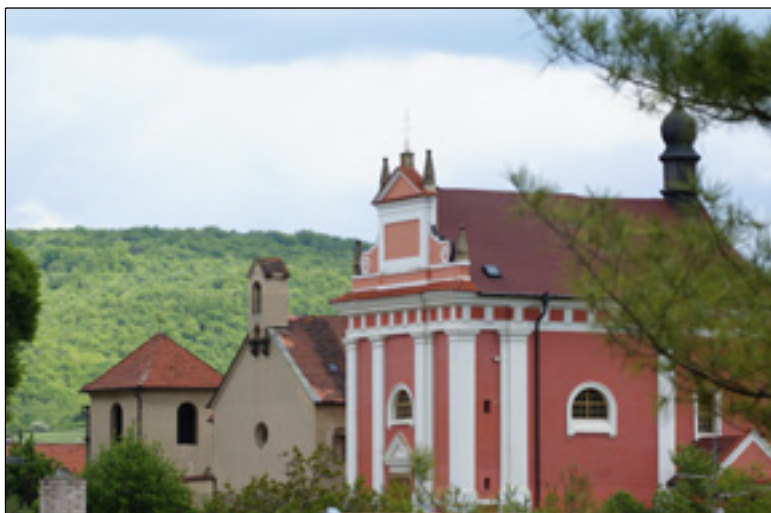
Hlas zvonů nad Tetínskou krajinou

Podobně vyjadřoval své pocity Jaroslav Vrchlický i další básníci. Hlas zvonů je skutečně zvláštní, nezaměnitelný a když zaznívá buď z kostela či zvoničky, je to znamení, že zde lidé žijí. Když zvony neznějí, v paletě tónů nám lidem něco chybí. Je to jako když člověk mlčí, či pták nezpívá. Je proto rozeznění nových zvonů vždy radostnou událostí. Takovou bude i instalace nových dvou zvonů do zvonice v kostele sv. Kateřiny na Tetíně.

Úvodem je třeba stručně připomenout, jak je kostel sv. Kateřiny důležitý historicky. Připomíná se již v době, kdy kníže Bořivoj marně žádal poustevníka Ivana, aby opustil svou samotu ve sluji a usadil se na Tetíně jako jeho osobní rádce. Již tehdy stála v jihozápadním úhlu hradiště křesťanská svatyně, kaple sv. Kateřiny. V uplynulém století, v roce 1910, jsme vzpomněli tisíc let od jejího

založení. Ve slavnostním výboru pro tuto slavnost byla řada nejvýznamnějších osob v čele s pražským kardinálem. Za místní obyvatele byla ve výboru paní Vojáčková. V letošním roce byla opravena jak kaple, tak i zvonice.

V tetínských kostelích se vždy dbalo na staré závazky ve všech směrech. Patřila k nim jak hudba, tak i zvonění. Pečlivě se vždy projednávalo, jak schopný zde bude varhaník - tehdy třeba v roce 1883 učitel ve funkci ředitele kůru - i co se bude hrát. O významu zvonění svědčí dodnes vzácný zvon z roku 1496 s latinským nápisem, který nedávno na své náklady nechala zrekonstruovat rodina Hrdličkova a Durasova. Tetínské zvony jsou věrným obrazem

Svatá Kateřina ve shodě se svatou Ludmilou... foto av

doby. Ve chvílích pro náš národ nejtěžších byly z tohoto historicky posvátného místa násilím odebrány tak, jako se stalo v období I. světové války, kdy 28. prosince 1916 musely být sejmuty tři zvony. Velký o hmotnosti 123,5 kg, druhý vážící 10,7 kg a třetí šestikilový. Tyto smutné okamžiky jsou věrně zaznamenány v pamětní knize farního úřadu. Podobně smutné okamžiky nastaly v průběhu 2. světové války, kdy v ohlašovací povinnosti pro válečné účely byly určeny 2 zvony. Jeden o průměru 70 cm zhotovený firmou Perner s nápisem: Rada katolických žen Praha - patronce našeho spolku. Druhý od stejného výrobce o průměru 63 cm s nápisem: Ke cti svaté Kateřiny. Odevzdávací povinnosti se s velkým úsilím podařilo vyhnout u zvonu z roku 1496 pro jeho velkou historickou cenu. Rovněž zvon z roku 1857 byl ponechán. Ten nesl nápis: Ke slávě Boží věnovala Katolická jednota pražská.

Po dobách útisku však vždy nastaly časy, kdy se vzedmula vlna svobody projevu vlastenectví a úcty k slavné historii a křesťanským hodnotám. Tak v r. 1934 byly zavěšeny čtyři zvony, z toho tři nové od firmy Perner. První měl hmotnost 175 kg, druhý 125 kg a třetí 75 kg.

V současné době se radujeme, že se našlo pochopení v obci Tetín a že jsou zde rodiny, které mají vztah ke křesťanským hodnotám a jejich zásluhou mohly být zhotoveny dva nové zvony. Rodiny Durasů, Hrdličků a Vacků rozeznely svá srdce, aby se mohly rozeznít svým hlasem srdce zvonů. Jeden z nových zvonů nese reliéf: Svatá Kateřino, oroduj za nás; druhý pak má text reliéfu: Svatá Ludmilo, oroduj za nás. Na obou je znak obce Tetín a rok 2007.

Osudy tetínských zvonů nás vedou k zamyšlení, že i v dnešní době je možno duchovní hodnoty udržovat a obnovovat. Četným návštěvníkům historických tetínských míst bude jistě hlas zvonů umocňovat jejich zážitky. Výstižně to vyjádřil tetínský patriot, farník a jeden z dárců pan Hrdlička: "Tetín je vlajková loď Berounska." Ať se tedy hlas zvonů nese mírovou krajinou.

Oba zvony budou slavnostně požehnány dne 3. června ve zvonici kostela sv. Kateřiny na Tetíně kolem 12. hodiny po mši svaté, která začíná v 11 hodin. -vac-

Svědectví: Dobrý den

Po té co jsem četla v katolickém zpravodaji příspěvek Jany Civínové o tetínské farnosti a zvláště v závěru zamyšlení nad odlišností katolíků a ateistů, ráda bych využila výzvy k vyjádření vlastního pohledu na věc a podělila se o své vnímání těchto rozdílů.

Ale abych uvedla vše na pravou míru. Nepocházím z katolicky založené rodiny a v mém okolí jsem nikdy neměla nikoho, kdo by o Bohu mluvil jinak než v souvislosti "pane bože, co to zase

vyvádíš?" I tak jsem měla už v mládí pocit, že mi někde něco schází a k prosbám se utíkala k někomu, komu se říká Bůh, a to je ten, kdo mé prosby vyslyší a vyplní.

Přišly na mne telecí léta, jak s oblibou říkala moje máma a já se pomalu začala od skleniček vina a cigaret propadat někam ještě víc dolů, do společnosti lidí bez víry v sebe samé, v přátelství, v obyčejně krásné lidské maličkosti, v morálku a zákony, až tam, kde celý váš každyčkový den řídí závislost, pro kterou uděláte cokoli, pro kterou opustíte domov a vydáte všanc to, co můžete ještě nabídnout. Po několika letech jsem už neměla nic, co bych mohla nabídnout, neměla jsem přátele, domov, čest a hlavně, neměla jsem chuť žít. Jakmile vám ale na ten život někdo sáhne, to by jste viděli, jak se o něj začnete rvát. Tehdy mi pomáhal On a nejen tehdy. Tohle jsem ale schopna posoudit až nyní.

Dnes, tak jako v dětství, věřím. Věřím v Boha, kterého už znám o něco lépe a vím, že bez víry v něj bych nikdy nenašla cestu zpět. Věřím a přece se necítím být křesťanem. Jsem někde na půli cesty, no spíš na počátku, ale mívám pocit, že tonejpodstatnější už jsem našla.

Vím, že už nikdy na nic nebudu sama. Víra je pro mne spása ve chvílích, kdy se propadám do zoufalství, víra je pro mne radost z věcí nadpozemsky krásných. Ve dnech, kdy cítím tak nepopsatelné štěstí se raduji, že smím věřit. Žiji svůj život podle svého dobrého svědomí s vědomím, vím že On tu stále je a možná, že i mě čeká čas, kdy budu potřebovat cítit mnohem bližší dotek jeho přítomnosti.

Ale vraťme se k původní otázce paní Civínové. Jaký tedy vidím rozdíl ve způsobu života mezi lidmi věřícími a ateisty žijícími dobře podle svého svědomí? Jediný. Věřit v Boha je nádherně osvobozující pocit. Vždy je tu někdo, s kým můžete kdykoli mluvit, s kým se neprodleně rozdělit o štěstí, kterým vaše srdce přetéká, s kým sdílet obavy a u koho žádat odpuštění. Máte jistotu, že budete vyslyšeni a to lidé bez víry často nemají. Tahle jistota je neuvěřitelně silný hnací motor ve stroji života. Vidím své přátele, kteří nevěří, ale jich životy plynou tak jako ten můj, nebo váš. Jen mám pocit, že snění, duševní toulky, pocit sounáležitosti si s vírou v Boha vychutnáváme a prožíváme na druhou odmocninu.

Jak ale přestavit víru ostatním je věc záludná. Jsem přesvědčena o tom, že to každý z nás ucítí sám. Ten pocit se nedá s ničím zaměnit, někdy jen trvá ho identifikovat.

Krásné dny všem Mija

Nové vstupní dveře v kostele

Na konci dubna byly do kostela ve Svatém Janě pod Skalou dovezeny a zabudovány nové vstupní dveře. Ty byly vyrobeny jako náhrada starých dveří, značně poničených opakovaným vloupáním do kostela v roce 2005. Dveře vyrobil truhlář pan Paulíček z Rudné a kovářské práce dělal pan Kučera a syn z Litně. Dveře jsou přesnou replikou předcházejících s tím, že jsou silnější, mají zabudované ocelové bezpečnostní výplně a mají kromě původního zámku ještě dva nové zámky bezpečnostní. Původní zámek je prý přímo technickým skvostem a není ho tak snadné překonat např. šperhákem. Nové dveře jsou velmi krásné a až překvapivě precizně propracované do všech detailů. Okrasné kovářské prvky byly pocínovány. Výrobní cena dveří činila **195 000 Kč**. Dveře byly z části zaplacený Hasičskou vzájemnou pojišťovnou na základě pojistné události při opakovaném vloupání do kostela na podzim 2005.

-jš-

foto J. Ševčík ml.

Svatojánská poutní slavnost a svěcení kaple sv. Ivana

Poutní mše ve Sv. Janě pod Skalou se bude sloužit dne 24. června od 10 h.

Po slavnosti bohoslužbě bude krátká eucharistická adorace se svátostným požehnáním a během mše svaté budou požehnány nové kostelní dveře.

Letošní poutní slavnosti se však nebudou odehrávat pouze v kostele. Součástí poutě bude také slavnostní posvěcení nové kaple sv. Ivana v Sedlci (část obce Svätý Jan pod Skalou). Kaple byla svépomocně postavena z finančních darů občanů a s materiální pomocí firem. Z původně soukromé iniciativy několika jednotlivců se stala stavba celospolečenského významu. Celou akci zaštitila obec Svätý Jan pod Skalou, která kapli nechala začlenit do architektonického projektu zde vznikajícího oddechového areálu s parkem a sportovišti. Jedním z protagonistů stavby kaple je i Svatojánská společnost, která při této příležitosti vydává celobarevnou informační brožurku. Ta slovem i barevnými fotografiemi dokumentuje nejen průběh výstavby, ale zevrubně také informuje o sakrální historii a památkách osady Sedlec. Protože doposud nebyla církví uzavřena letitá sporná otázka Ivanova svatořečení, kaple nebude v oficiálním seznamu katolických sakrálních staveb. Její postavení se uskutečnilo na základě dřívějších arcibiskupských dispenzů o uctívání poustevníka Ivana v místě jeho působení a hlavním investorem byla obec. Kaple i přesto splňuje všechny náležitosti pro sakrální potřeby a může být používána pro konání bohoslužeb nejen katolické, ale také pravoslavné církve. Náš poustevník svätý Ivan je totiž podle tradice pravoslavnými již po staletí vše uctíván. V posledních letech je možné dokonce hovořit o jakémsi společném ekumenickém jmenovateli, který obě církve svoji přítomností sblížuje. Kapli posvětil Jeho Eminence vladyka Kryštof, PhD. arcibiskup pražský a metropolita zemí Čech a Slovenska, společně s našim P. Josef Pecinovským, berounským farářem a kanovníkem Karlštejnské kapituly. Při té příležitosti zde budou k veřejnému uctění vystaveny ostatky sv. Ivana. Slavnost začíná v 15 hodin přímo u nové kaple v Sedlci.

foto J. Ševčík ml.

Jiří Ševčík

Bílá sobota: KAM JÍT? NEJLÉPE VIDÍME SRDCEM..

Světla Bílé soboty pozvolna ubývalo. U paty kostela sv. Jakuba přibývalo lidí. Někteří měli s sebou svíčku svou, jiní ji dostávali od ministrantů v bílém jak svíce. Na každém z příchozích se dalo tušit očekávání světla, Světla Kristova. Rostlo ve mně radostné napětí. Nesu si i úkol, poslední čtení Písma. Tutlám to jako překvapení. Ale co je každé lidské překvapení, byť v představách, proti překvapení Hospodinovu. Prosvítá laskavým humorem, podloženým neskonalou trpělivostí.

„Světlo tohoto ohně...“ pan farář vítá plamenně, ale vítr si pohrává svým dechem. Malá hranice zůstává netknutá. „Nahoru, výš!“ radí ministranti tiše. Konečně zapalovač olízl horní patro hranice. Oheň se nám vлил do očí. Naše pohledy se upírají na velikonoční paškál. Slyšíme vysvětlení symbolů na něm. Alfa a omega je náš Pán, velikonoční beránek za naše hříchy obětovaný zůstává věrný v každém čase, živý!

„Světlo Kristovo! Sláva tobě, Pane!“ Pan farář vyzdvihl zapálenou svíci výše tak, že lehkým závanem snadněji zhasla. Ministrant ji pohotově zažehl znova. Kdo chtěl, viděl. Tentokrát byl pan

farář ostražitý. Střežil plamínek i po povolání Světlu. Vykročili jsme zvolna. Snažím si uchovat klid průvodu pro čtení Slova, aby také ode mne zasvitlo lidem. Pan farář do třetice povolává slávu Světla Kristova před vchodem do chrámu. Shromáždění lehce zašumělo, asi jako když vítr pohladí klasy trávy, a pak si zmizí v dáli. Plamínek paškálu zas není. Cuká mi koutky úst. To už je znamení, napadá mě. Vždyť vidím, právě když plamínek po uvítání světla uniká – kam si chce. Ještě než stačím rozdýmat úvahu, nakolik se ztrácím z cesty vidění, světélko na paškálu zas plápolá. Teď již jistě. Šíří se svíčkami v našich rukách dál, až jsme jako jezero v noci s kolébkami hvězd. Postupně vplouváme do hlavní lodi chrámu.

V ruce hlídám plamínek svíčky. Kontroluji ofoceně čtení v kapse. To pro jistotu. Marně. Nervozita mě pokouší tím spíš. A tím více jsem odhodlaná úkol splnit, těším se. Vždyť tato služba je zvlášť krásný dar, je to pocta.

„Nyní můžete svíce zhasnout,“ kyne nám pan farář. Sfoukávám bez obav. Z předchozího dění vím, že zhaslá svíce neznamená nevidět. Ještě vždy máme oko srdce do každé tmy, jak víme od Malého prince. Teď vidíme i očima, jak paškál u oltáře plane neochvějně. Je s námi svědkem pokřtění **Anežky Michaely** a **Jana Pavla**. Jejich velký den života je naším radostným setkáním. Pro ně zvlášť je dnešní liturgie. Jedno čtení střídá další. Třese se mi hlas. „Dovolíte, prosím?“ ptám se. A zase usedám. Už ani nevím, kdy už mám jít. Ministrant kývl. Rozhodně se zvedám – zbytečně. Zkušená, pohotovější paní z přední lavice ten pokyn zachytila. A četla. „Moje“ poslední čtení mi bezděčně zašustilo v ruce. Marně namáháš se, člověče, bez vůle Boží, napadá mě teskně. Tak krásné čtení! Málem ke mně není slyšet. Tak to ne. Odevzdávám ti, Kriste, svoje hříšné emoce. Víím, že je to znejkrásnějších čtení. **Kristus už více neumírá!**

‘Hospodinova pravice mocně zasáhla, On koná podivuhodné činy!’ Zvolání žalmisty mi vrátilo úsměv. Bůh vládne humorem, jak jinak. Jen On ví, komu jakou roli přidělit, kam kdo patří. Nic není definitivní, co by si člověk sebelépe promyslel nebo dokonale zanedbal.

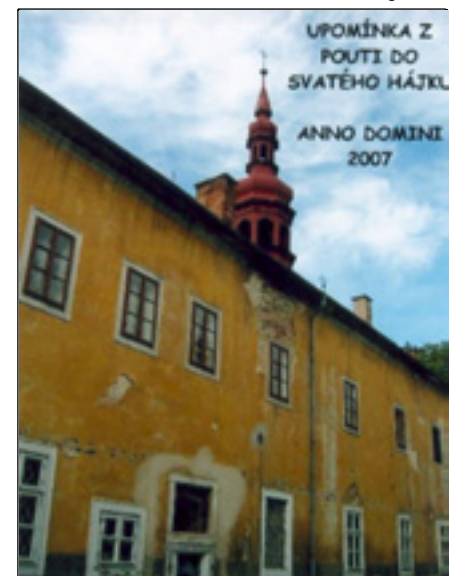
Pokojně si každá svíce zhasíná, jako i člověk může změnit místo působení smířen, protože odchází v tvé lásce za tebou, Otče náš...

Kež stále slyšíme tě, Světlo Boží, i v naší tmě, vděčně...

Co se dělo: **Loretánský Hájek**

Mariánské poutní místo Hájek u Prahy otevřelo opět svoji náruč všem návštěvníkům. Na první mši svaté za vedení bratří františkánů se v refektáři sešlo asi sto poutníků. Hlavní celebrant P. Michal Pometlo, OFM se v promluvě zaměřil na potřebu znovu a znovu hledat svoji cestu za Bohem a nebeskou Matkou Marií a nepolevovat v jejich následování. Mariánský význam tohoto památného poutního místa podtrhl závěrem zpěv Loretánských litaní. Tradičně srdečný ráz celé události doplnila pozornost ve formě koláčků a občerstvení. Bratři františkáni informovali poutníky rovněž o stavu oprav budov a především Lorety, která je srdcem hájeckého kláštera. V letošním roce pokračuje obnova krovů, střešní krytiny a dokončuje se restaurování vnitřku - fresky, oltář, osvětlení. Všechny opravy jsou součástí velké generální opravy, která bude trvat ještě mnoho let, protože celkový stav je velmi poznamenán čtyřicetiletým vyvlastněním. Každý pokrok v obnově památky však umožňuje další formy jejího kulturního a duchovního využití. **-atm-**

makoška

redakční archiv

Co se dělo: Svatá Hora zpod deštivého nebe

Miroslav Kardinál Vlček: Teologie má být nejen informací, ale formací!

Prosíme tě, Bože, za déšť," modlíme se na páteční mši. Země už několik týdnů naléhavě potřebuje vodu. Lidem hezké počasí vyhovuje, ale bez vody žít nelze. Stejně tak ani bez Boha. Za dary života pojedou prosit na Svatou Horu, na pouť zasvěcenou kněžím stávajícím, budoucím i odešlým. Ale co když Bůh vyslyší naši páteční modlitbu? Uléhám s přáním, aby bratr vítr mraky nade mnou rozfoukal, když Bůh dá. Stačí, když se v kopcích zpotím.

Nemají to asi ani v nebesích lehké, vyslyšet a oslyšet. A přec, nebeští přátelé se opět postarali! Pršelo, a nezmokla jsem. Pár drobných kapek mě zastihlo kousek před Příbramí. Na

ilustrační foto av

nádraží jsem uložila kolo. Na Svatou Horu to ale už bez deštníku nešlo. Dívám se posmutněle na místa, kde jsme na trávě před dvěma lety hodovali v hojném počtu známých lidí. Ale vzápětí mne naplňuje radostí, kolik tu vidím dětí. Snad je to i v rámci vyučování... Paní učitelka jednoho po druhém odesílá ke knězi. Asi dvanáctiletí chlapci odhodlaně přistupují ke zpovědi. Sleduji ten roj z povzdálí s potěšením. I tak mile vypadají dnešní děti! Ví, koho milovat, na koho se obracet.

Pod otevřeným nebem potkávám další zpovědníky. Je to krásné, tak průzračná služba kněží, jako živá voda se nabízí těm, kdo chtějí pít z milostí Božích. Nalezla jsem i já díky Bohu svou kapku a jako hříšník lačním po blízkých lidech, s kterými bych se o tichou radost rozdělila. Prší. Jako laskavá náruč deště nás objímá, tak prostupuje mezi zástupem ke každému poutníkovi promluva pana kardinála Miloslava Vlčka. Nekonejší nás k pasivitě, ale osvětluje: Povolání kněží a řeholních řádů je velmi významné, ale **velký význam a důležitost má i vzdělání kněží i laiků!** "Aby teologie nebyla jen informace, ale aby to byla i formace." Formace Božího slova v konkrétním životě, ve skutcích, aby láska byla vidět v činech.

Slovo Boží: Proste a bude vám dáno! přesně nahrává předchozí promluvě. Jakkpak bychom mohli spolupracovat na Božím plánu lásky s námi bez milostí Ducha Svatého? Ano, když prosím, je mi dáno, a to pro mě dobré jest. Stále lépe naslouchat, prosit a jednat.

Prší. "Díky Bohu za ten dar deště, i když - právě teď'..." pan kardinál nepatrnou chvíli hledá správný výraz, "... je pro nás (tak trochu) obětí." Je nám jasné, že pro dílo Boží na zemi tolik potřebnou. A vidím, jak tu tak jsme, i když ve znatelně menším počtu než v předchozích dvou letech, déšť na cestě není nepřekonatelnou překážkou. Někteří putovali dokonce pěšky pár desítek kilometrů. Když to slyším, zas ne bez starosti pomyslím na zpáteční cestu mezi kapkami. Láska vyžaduje oběti, nemůže být útloučivá, lenivá ani povrchní, ale ani hazardní...

Na nádraží už neprší, nemusím tedy jet vlakem. Je to *za mým zrakem*, jak se nebe (snad i já) jako dítě bezelstně umoudřilo. Lhala bych si, kdybych řekla: byla jsem tu sama. Tak trochu jsem tam přece jen byla i s tebou, s vámi.

makozska

Co se dělo: Setkání bez čarodějnických košťat

Co tu dělám? napadá mě při pohledu na spoustu dětí batolících se, i těch v korunách stromů. Co dělám na farní zahradě v Loděnicích, poslední dubnový den? Vždyť je to na pohled veskrze rodinné setkání. Sice některé z nich znám, někteří se znají ke mně... a užto je krásné.

I když nepatřím mezi rodiče (s mnohými se vidíme prvně), postupně se tu pro každého účastníka rozprostírá rodinné ovzduší. Sedíme okolo ohně, stojíme u stolu s buřty a jiným

občerstvením laskavých hostitelů. Co že tu děláme o čarodějnicích bez koštěte? Užíváme radost setkání. Děti mají prostor pro hry, dospělí pro povídání, zpívání, i opékání špekáčků sobě i pro své ratolesti. Zvláštní, jak starosti, úzkosti a vůbec to těžší, co dosud přinesl čas, mizí v ohni na ocase koštěte zvaném zima. Už nás nebude vláčet chladnou nehostinností. Všechno rostlinstvo, ptactvo, tvorstvo Boží zvedá hlavu vzhůru. Jsme společně na prahu Jeho zázraku.

„*Pojďte si pro koště!*“ zve Jerry, umělec kuchyně. Chvilku nechápeme. Náhle propukáme v smích. Jerry nabízí čerstvě pečená košťátka z toho nejlepšího domácího těsta. Chutnají, jako když hudba libě zní. V jídle máme k sobě vždycky blíž. Ani k muzice už není daleko. Ponejprv zdráhavý zpěv koloruje jiskření rozpálených polen. K jedné kytáře se záhy přidává druhá, dokonce přibyla i Baretčina píšťalka. Trylkuje jako kos v koruně, i když ten se už ztrácí se sluncem. Právě spustilo závěs šera. Basa popraskaná léty bručí jako zamlada. A hned je tu málem kapela. A když přidá svůj hlas Viky, je to dílo souznění nejen v písni pro každého při ohni, i dál. Dým tančí dokola, ale z dobré nálady neubírá. Je jí tu dost pro každého stejně jako jídla. Přirozeno se sešlo s nadpřirozenem. Čaro – dějné setkání na hranici končící zimy. Je to loučení a setkání zároveň. Jsme společenství sladěné přes rozličné odlišnosti, právě tím pestré i ve tmě, a snad i Bohu milé.

Bohu díky za prostor loděnické zahrady i srdce, za pozvání k tomu občerstvení tělu i duše. Byl to zas, jako loni, předloni... radostný společný krok k časům slunečným. Možná bez čarodějnic, určitě s naším laskavým Pánem, přítelem, vzkříšeným Kristem. Kéž se spolu stále setkáváme, byť v modlitbě.

makoška

Co se dělo: Jarní výlet a koncert Comodo?

Nějak se nám rozmnožily nadpisy s otazníky. Farní dovolená? Letos zůstane bez odpovědi... Prvomájový výlet farních rodin do Jána? Zachránilo nás Comodo. Jinak bychom šli na výlet jen v pěti... Ale nakonec se nás na půli cesty sešlo více - dvě rodinky vyšly dřív, aby byly na odpolední spaní dětí zase doma (vyšli jsme totiž až před polednem, abychom se ve svatém Janu v klidu naobědvali a poté připravili ke koncertu, který byl letos v rámci jarního výletu uspořádán), některé přátele jsme v Janu k vzájemnému potěšení potkali náhodou... Naše hladové žaludky pak zachránila **Obecná škola**, tedy zdejší restaurace. Jmenovitě její vedoucí Michal Šedivý, který nám ochotně připravil salonek a i jinak se o nás výborně staral. Nejen, že jsme ochutnali zdejší mimochodem velmi chutnou kuchyni (též z rukou zmíněného), ale zvláště děti měly radost z výborné zmrzliny coby pozornosti podniků. Ještě jednou tímto velmi děkujeme!

Po obědě jsme vyslali budoucí diváky ještě na skálu ke křížku a podle černé barvy společenského oděvu jsme se mezi strakatými turisty shledali s ostatními členy pěveckého sboru **Comodo** (a též s píšťalkovým souborem a houslistkami), abychom předem vyzkoušeli akustiku chrámu. Zážitkem bylo rozezpívání v Ivanské jeskyni, které znělo skrze větrací okénko až ven ke studánce... Odtud jsme už jen plynule přešli do chrámových prostor a spustili pod vedením Táni Bočkové svůj dvacetiminutový program: *Cum decore, Canticorum iubilo, Amatemi ben mio, Hora chadera, Syahamba, Yakanaka vangeli*... Možná vás překvapí, že i když sbor Comodo není sborem kostelním, všechny tyto písně jsou o Bohu, třeba poslední dvě skladby jsou africké spirituály, Yakanaka vangeli podle překladu znamená “věř evangeliu”.

kresba A. Vašků ml.

Pár drobných skladeb starých mistrů a skladbu *Dona nobis pacem* zapískaly děti s píšťalkami spolu s Míšou Čerovskou, Pavla Bočková přednesla na varhany *Preludium a Fugu D dur* J. S. Bacha, v jejím podání zazněla i Bachova skladba *Air*, kterou doprovodil příjemným tenorem Václav Ježek. Největší potlesk zaznamenaly “matky” - houslový soubor “Art-time mums”, které převedly do instrumentální podoby několik netradičních skladeb - jednu středověkou píseň a mimo jiné též hudbu ke Krylově baladě “*Bratříčku...*” (Pokud tato skladba překvapila, pevně doufám, že v hudební pouze podobě nijak neurážela sluch zbožných věřících, protože Hospodin je větší než vše naše malé lidské “přízemní”, a **cokoli činěno s láskou** k ostatním, jako by bylo činěno Jemu, ne?) Kostel byl toho téměř letního odpoledne do posledního místa plný a zdálo se mi, že byl plný i co do radostné nálady a vzájemného lidského porozumění. *To byl také účel celého letošního prvomájového dne v našich představách.*

Ivana Vašků

Svědectví: Stalo se mi...

V pátek v poledne jsem si došla k paní doktorce na pravidelné očkování proti tetanu. Běžně po nich týden kulhám, teď do večera nic.

V sobotu ráno jdu do práce, vcelku pohoda, i když cítím, že na mne „něco leze“. Po příchodu domů to začalo. Zimnice, třesavka, teplota 39,1°C, bolest v celém těle, hrozná únava. Naordinovala jsem si léky, ale moc to nepomohlo. Zítra však musím také do práce a to v žádném případě nezvládnou. Přemýšlím, která z kolegyně by mne mohla zastoupit. Dvě jsou nemocné, další také v práci... zastoupit mne nemůže opravdu žádná. Zavolat klientovi, že nemohu přijít? Nepřípadá v úvahu, vždyť on je na mojí pomoci závislý a čeká na mne. Co budu dělat?

Modlím se: „*Pane Bože, pomoz, prosím dej, ať se rychle uzdravím a mohu jít zítra do práce! Ať to zvládnou!*“

Jenže do večera žádné zlepšení. Ještě mě čeká noc, vypořádám se a bude dobře. Doufám a modlím se.

Ráno se snažím vstát o hodinu dříve, abych se „sebrala“. Obléknu se a vyčerpaná si sedám do křesla. “*Pane Bože jestli mi nepomůžeš, tak to nezvládnou, nevím, co mám dělat!*“ Hodinu tak sedím a zjišťuji, že je mi lépe! Projdu se: “*Pane Bože, tys mě vyslyšel?!*” Asi ano!

Vyřáším, ale mám obavu, aby se můj stav nezhoršil. V duchu si zažertuji, hlavně aby klient nemusel omývat mne! Hodně jsem se snažila, aby nepoznal, že mi není dobře, a povedlo se mi to. Byla jsem šťastná. “*Pane Bože, díky!*”

Jenže po příchodu domů se náhle vše opakuje, jsem vyčerpaná, teplota zase 39,1°C... Zítra je pondělí a já musím do práce! Jak tohle dopadne! “*Pane Bože, prosím Tě.*”

Zvládla jsem to... Fakt, nekecám! Tak DÍKY!

M. ALT.

Svědectví: Nemocnice plná víry

V dnešní době mnozí sledují, kde se budou rušit nemocniční oddělení a jak bude zajištěna zdravotní péče. Denně přichází zprávy, co se bude nebo nebude hradit a kdo to bude platit.

Osobně jsem se dostal do situace, že potřebuji někde zajistit pooperační rehabilitační péči. Zcela náhodou jsem si přečetl na berounské faře informaci o Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze. Když jsem se tam zeptal, zda by mi mohli požadované služby poskytnout, ujistili mě, že ano. Tak mě tam sanitka po operaci dopravila. Ocítl jsem se podpírán dvěma francouzskými holemi na pokoji a rozhlížel se, co se mnou bude. Obavy byly ale už v prvních chvílích rozptýleny. Setkal jsem se s pozorným personálem, který zajistil mé převléknutí, uložení mých věcí a přesunul mě na lůžko. Následovala vstupní prohlídka, stanovení léčebného postupu ošetřujícím lékařem i primářem rehabilitačního oddělení. Ještě jsem nestačil vstřebat první příjemné dojmy a už přišla na pokoj řádová

sestřička s knězem a dohodli se mnou potřebnou duchovní pomoc. Během pobytu jsem se přesvědčil, že jejich zájem nebyl vůbec formální, že se na ně vždy s důvěrou mohu obrátit. Ostatně na chodbě našeho oddělení byla pro kontakty místnost. Kromě jiného mi přinesli sluchátka a zapojili je do vysílání Radia Proglas. Mohl jsem sledovat denně přenos místních bohoslužeb z kostela sv. Karla. Žasl jsem, jak je pečováno o pacienty, co se chtějí a mohou zúčastňovat bohoslužeb. Stačilo přejít chodbou a na konci vedly dveře přímo na kůr kaple. Ochetné sestry zajistily hůře chodícím jak pohodlné sezení, tak i sluchátka, aby od oltáře bylo slyšet každé slovo. Podobný vchod na kůr měli i pacienti dalšího nemocničního poschodí. Když jsem mohl o holích lépe chodit, došel jsem na odpolední mši svatou sám. Byl to velký zážitek. Na kůru hráli hudebníci a zpívala sólistka Národního divadla v Praze. Ostatně koncerty v tomto prostředí nejsou výjimkou. Deset dní před tím zde byl benefiční koncert, který se konal pod záštitou starostů Praha 1 a 6 a zúčastnilo se ho mnoho významných hostů politického i duchovního života, včetně velkopřevora Suverenního řádu maltézských rytířů i generální představené Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Kostel naplnili zástupci firem a organizací, které s nemocnicí spolupracují, včetně přátel a dárců z řad jednotlivců. Tento koncert charakterizovaly nejlépe titulky z pražského tisku: "Koncert v nejlepší nemocnici" nebo "Operace vystřídal opera".

Nemocnice Milosrdných sester red. archiv

Během svého pobytu jsem s radostí zjistil, že nejsou jen zdravotní zařízení, kde schází prostředky na provoz, ale že v takovémto nestátním, neziskovém zdravotnickém zařízení vedeném řádovými sestrami je možná špičková péče o pacienty. Ti ji označili v loňské anketě jako nejlepší nemocnici v republice. Boromejky nevedou jen tuto nemocnici, kde je oddělení interní, následné péče, chirurgie, anesteziologické resuscitační oddělení, rehabilitační oddělení a odd. radiodiagnostické, ale služby rozšířily o dětské a dorostové detoxikační centrum a předloni bylo otevřeno dvacetilůžkové oddělení následné péče pro seniory.

Děkuji Pánu, že nejen já, ale všichni pacienti zde mohli poznávat v denní praxi heslo boromejek: "Žádná organizace jako taková nemůže nahradit lidské srdce a lidskou lásku, jedná-li se o kontakt s utrpením druhých." Kéž to pozná ještě mnoho a mnoho potřebných.

Jaroslav Vacík

Bližší informaci na E-MAIL: NMSKB@NMSKB.CZ WWW.NMSKB.CZ

Seriál: Sekta, nebo církev?! IX.

Vážení čtenáři, po téměř celý školní rok jsme se v tomto seriálu setkávali s pohledem na lidi, kteří prožívají nějaké duchovní společenství. Snažili jsme ukázat, jak obtížné je označení sekta a jak široká je naše náboženská scéna, ač jsme země velmi malá. Jistě jde jen o náznak, který by si zasloužil mnohem větší prostor.

V posledním díle našeho seriálu se chci vrátit k církvi. Právem si totiž mnozí kladou otázku, zda je církev nutná. Nešlo by to bez ní? Mnoho lidí se za církev stydí, protože v minulosti mnohokrát selhala a způsobila zlo. (Náboženské války, politická angažovanost, rozhodování v přírodovědných otázkách bez potřebných znalostí a kompetencí, fanatismus...) To vše může být v některých historických souvislostech pravda (naštěstí v mnoha případech je to jen naše neznalost a nikoli pravda). Ale přesto se vkrádá otázka: "Mám a mohu být součástí církve i já?"

Odpověď není snadná. Znamená totiž přijmout, že i já nesu spoluzodpovědnost za toto společenství. Nejen, že ONI dělají něco špatně, ale že MY chybujeme. I já jsem církví, přes všechny

mé výhrady, námitky a zklamání. Díváme-li se do Písma, lze postřehnout, že Bůh na počátku povolal jednotlivce (Abraháma, později např. Jákoba). Ale již brzy bude oslovovat nejen jednotlivce, ale celý národ, i když jde o národ nepatrný, bezvýznamný, otročící v Egyptě. Později bude vynakládat velikou snahu, aby rozhádané sjednotil a udobřil. Mnohdy bude jednat velmi tvrdě vůči Izraeli, aby pochopili, že svobodný život s Bohem není samozřejmostí (vyhnanství). V posledním čase otevře další perspektivu: "Vykoupím vás." "Budete mi svědky až na konec světa." Otevírá hranice mezi národy, boří bariéry, jde o všechny bez rozdílu. Ale znovu vidíme, že Bůh nepovolává jednotlivce, kteří mají významný úkol, ale vždy jde o jednotlivce nesené velkým společenstvím, které dotyčný spoluvytváří.

Zdá se, že Bůh do svého plánu spásy vložil myšlenku společenství jako naprosto zásadní. Bez společenství by nebyly svátosti, kněžství, zřejmě bychom nikdy nedokázali naplnit morální nárok evangelia, ztratili bychom se. Církev je jedním z nejkřehčích ale zároveň i nejdůležitějších Božích projektů. Musí trvat po celou dobu až do konce světa, nesmí se rozpadnout na tisíce částí. Na druhou stranu neodolá pokušením a bude znovu a znovu zaznamenávat něčí lidské selhání. Není bláznovstvím být součástí takového "spolku"? Ano, je! Je to naprosto nesmyslné, pokud nevěřím, že hlavou této společnosti je sám Kristus - Bůh milující svůj lid. Pak ovšem mohu také doufat, že si své dílo přes všechna selhání dokáže ochránit, jak to ostatně dokazují dějiny. Na církvi a v církvi lze skvěle vidět, jak Bůh jedná s lidmi. Takovou církvi je radostí být. A k tomu jsme povoláni i my. -mn-

redakční archiv

Ze života svatých

Sv. Norbert

(6. červen)

Norbert se narodil r. 1080 v Xantenu v Porýní. Rodina byla spřízněna přímo s císařem Jindřichem IV. a tak mohl žít poměrně rozmařile v hojnosti. Až za jednoho krásného letního dne v r. 1115 se stala příhoda, která změnila jeho dosavadní život. Když jel na koni, překvapila ho náhlá bouře, kuň se vzeplal a shodil jezdcem. Když se Norbert probíral z mrákot, uslyšel jakoby naléhavý hlas: "Prober se ze zla, opusť rozmařilé zábavy a číň dobré." To na něj zapůsobilo tak, že se začal připravovat na kněžské svěcení. Jako kněz se vrátil do svého rodiště, prodal dědictví po rodičích a výtěžek rozdal chudým.

Od papeže Gelasia II. dostal plnou moc zabývat se misijní činností. Rozhodl se založit klášter v nevládném údolí Prémontré a tam založil řád premostrátů. Dal mu řeholi svatého Augustina. Usiloval, aby členové řádu působili nejen příkladem odříkavého života, ale i všemi vnějšími prostředky. Později jako arcibiskup vymáhal navrácení církevních statků. Tím si znepřátelil šlechtu tak, že usilovala o jeho život. Když neuspěl najatý vrah, poštválo na něho lid. Norbert se musil uchýlit do augustiniánského kláštera v Petersberku. Lidé poznali, že šlechta je oklamala a neprávem ho proti němu poštválo. Norbert pak pečoval o povznesení mravů duchovenstva i lidu. Byl to on, kdo posílal ke Slovanům věrozvěsty. Vykonal mnoho dobrých skutků, podivuhodné uzdravení. Pro toto zázračné působení se mnozí obrátili, ba nejvznešenější osoby odevzdávali církvi značný majetek.

Norbert energicky zastával práva Církve proti státním přehmatům a po boku svatého Bernarda hájil právoplatného papeže Inocence II. Zemřel vysílen usilovnou prací v roce 1122. V roce 1627 bylo jeho tělo přeneseno na Strahov do Prahy. Téhož roku byl prohlášen českým patronem. -vac-

U našem nejstarším písemnictví

Zastavme se v době svatého Vojtěcha

Kdyby tak na začátku Kristiánovy legendy nebyl onen známý prolog s věnováním „Pánu a třikrát blaženému Vojtěchovi“! To by byly krásné hypotézy mezi našimi současnými i minulými literárními historiky, to by se košatěly jejich teorie o autorství slavné památky! To by se možná dokonce už dávno shodli na autorovi jediném a přesvědčovali by nás, že vzdělanější muž evropského formátu tu prostě nebyl. Tvrdili by nepochybně, že jediným možným autorem je sám svatý Vojtěch – no nikdo jiný to napsat nemohl! Ale když ono tam to věnování je...

Prvním biskupem v pražské diecézi, založené r. 973, se stal Sas **Dětmar**, který byl dlouho usedlý v Čechách a znalý našeho jazyka. Dětmar r. 982 zemřel a biskupskou berlu a mitru po něm převzal **Vojtěch**, syn knížete **Slavníka**. První český biskup získal všeobšáhle znalosti v Magdeburku na škole, z níž vyšla řada misionářů do slovanských zemí. Byl to patrně nejvzdělanější člověk v zemi, kultivovaný, hluboce prožívající víru. Během svého pobytu ve Veroně se setkal s opatem Majolem z benediktinského kláštera v **Cluny** ve východní Francii (v dnešním Burgundsku), který byl hlasatelem reformy církevního života a seznámil ho s novým hnutím, jež kladlo důraz na askezi, meditaci, četbu a citovou vroucnost. Ideálem clunyjského křesťanství bylo následování vzorů svatosti korunované mučednictvím. Hlavním principem byla také myšlenka vymanění církve z dosavadní podřízenosti šlechtě a panovníkovi. Vojtěch se pro toto hnutí nadchl a po příchodu do Prahy je chtěl vnést do života církve v Čechách, ale ve svém biskupském úřadě se setkal s prostředím zpola barbarským.

Když ho zvolili na pražský biskupský stolec, předpokládalo se, že bude především povolný vůči knížecímu dvoru, že bude jen jakýmsi služebníkem knížete Boleslava II. Ale Vojtěch neuměl před závažnými hříchy (mnohoženství, sňatky mezi blízkými příbuznými, krevní msta...) oči ani zavřít, ani přimhouřit. Horlivě brojil proti pohanským přežitkům, proti formálnímu křesťanství (lidé byli sice pokřtěni, ale nežili tak), proti nedodržování postů, nestřídmosti bohatých. Knížeti Boleslavovi vytýkal, že prodává křesťanské otroky nevěřícím. Dostal se tím vším do sporu nejen s knížetem a dalšími velmoži, ale i s částí kléru, protože ani duchovní nežili nijak vzorně. Vadila mu např. tehdy běžná manželství kněží. Odmítl vystupovat v roli „kaplana“ českého knížete, pokusil se dodat biskupskému úřadu plné vážnosti i politické váhy. Jeho zápas s domácím českým prostředím však nepřinášel vytoužené výsledky, a proto r. 990 opustil diecézi i zemi, odešel do Říma a vstoupil zde do kláštera.

Sv. Vojtěch redakční archiv

Pro Vojtěchovu kulturní orientaci měl jeho první římský pobyt velký význam, protože v Itálii tehdy byly i četné byzantské kolonie a řecké kláštery. Díky setkávání s řeckými mnichy poznal sv. Vojtěch východní církve, z níž vyšla cyrilometodějská tradice, a zdá se, že se proto nebránil ani podpoře slovanské liturgie v Čechách. Z Prahy se mělo stát středisko šíření křesťanství do dalších západoslovanských zemí. Kristiánova legenda, stěžejní literární dílo Vojtěchovy doby, kterému jsme se věnovali minule, je vlastně takovým pokusem o syntézu latinského a staroslověnského

písemnictví. V té době u nás patrně působili latinští i slovanští kněží. (Jenom máme pochyby, zda se tu slovanská vzdělanost udržela od Velké Moravy – někteří historikové soudí, že spíš došlo k její renesanci a že sem přišli další mniši z Chorvatska.)

Roku 992 se Vojtěch vrátil do Čech, ale už r. 994 odešel zpět do Itálie. Po vyvraždění Slavníkovců putoval přes Německo a Polsko jako misionář do pohanského Pruska. R. 997 tam našel svou vytoouženou mučednickou smrt. Sv. Vojtěch strávil většinu života v cizině, jeho mučednictví literárně oslavili zpočátku cizinci a stal se dříve světcem polským než českým. Přesto zanechal v našich dějinách nerasmazatelnou stopu - zasloužil se o rozšíření úcty k svatému Václavu. Naskýtá se totiž otázka, odkdy byl Václav považován za světce. Tři léta po zavraždění byly jeho ostatky přeneseny z Boleslavi do Prahy. Většina historiků se domnívá, že uctívání Václavovy osoby jako světce vedlo právě k onomu přenesení. Možná to tak docela nebylo, kronikář Kosmas uvádí jiné důvody. Např. Palackého slova, že „*Václav vyhlášen jest od veškerého lidu ihned po smrti za mučedníka*“ a že „*sláva Václavova rostla, množil se počet zázraků, zabitý kníže záhy již uctíván jako světec*“, znějí sice pěkně, ale nemají příliš oporu v prvních legendách, kde je Václav nazýván kníže. Kdo vlastně mohl někoho prohlásit za svatého? Od r. 1170 nařízením papeže Alexandra III. byl k tomu oprávněn jedině papež. Do r. 1170 to dělali biskupové, každý ve své diecézi; záleželo jen na tom, že tam daný mučedník zemřel. Není asi náhodou, že právě po zvolení sv. Vojtěcha pražským biskupem nalezneme v martyrologiích z konce 10. století první zmínky o Václavovi jako o svatém. Od té doby je tak označován i ve všech legendách.

Český historik Josef Pekař napsal v r. 1927: „**V české historiografii nedočkali se dosud zjev Vojtěchův a kulturní význam prostředí a okolí jeho toho uznání a docenění, jež mu nepochybně přísluší... Styky jeho s předními středisky a vzdělanci tehdejší Itálie, velký dojem, jímž osobnost i život Vojtěchův působil na vzdělaný svět tehdejší, počet mužů, který působení jeho byl k dispozici – vše to zakládá přesvědčení, že Čechy let osmdesátých a devadesátých desátého století dostoupily jisté kulturní proslulosti...**“ Jen tím si můžeme vysvětlit, že se o sv. Václavu psalo až v daleké Itálii v jednom z nejproslulejších kulturních středisek tehdejšího světa – v klášteře montecasinském. *Lidmila Fričová*

Píšte nám: Malá vzpomínka

Nejkrásnější měsíc roku, květen, zasvěcený Matce Boží Panně Marii, skončil. Vzpomínám na svá školní léta, kdy jsme se my, děti, pravidelně zúčastňovaly májových pobožností. S velkým nadšením a úctou jsme zpívaly litanie k Panně Marii. Pamatuji se, že vždy po skončení pobožnosti někdo z nás, dětí, přednesl básničku k Matce Boží:

*“Ochraňuj nás před hladem
a osudy zlými,
ochraňuj nás před bouří a hněvem,
dopřej útěchy,*

*ve všem nám žehnej
za nás vždy u Boha oroduj,
Panno Maria,
a na nás pamatuj.”*

Báseň nás naučil náš pan děkan. Vždy říkával, že ji napsali vynikající moravští spisovatelé. Nám se básnička líbila a se zaujetím jsme ji přednášeli. A jak šel život dál, potom později, když jsem jako studentka četla díla spisovatelů bratří Mrštíků, jsem zjistila, že autoři této dojemné básničky byli oni. Tak prosme i my jako tito naši spisovatelé, aby za nás Panna Maria v této naší hektické době u Boha orodovala.

Čtenářka Berounského katolického zpravodaje

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Denní stacionář sv. Anežky pro seniory**

V průběhu dubna letošního roku zřídila Farní charita Denní stacionář sv. Anežky pro seniory na Pražské ulici v Berouně na Závodí. Předem bylo nutné získat na toto zařízení peníze, vybrat budoucí zaměstnance, některé z nich poslat k vyškolení do Prahy a především najít vhodné prostory a ty vybavit. Vše se podařilo, ve stacionáři již byl 2. května zahájen provoz pro klienty. Otevřeno je denně od 7 do 19 hodin včetně víkendů.

Mezitím co se budoucí pečovatelky stacionáře školily, vedoucí stacionáře spolu se sociální pracovníci a ergoterapeutkou zařizovaly pracně nalezené prostory. Tento proces by značně ulehčilo, kdyby bylo k dispozici více finančních prostředků. Jako ostatně mnoho různých procesů v charitě... Nicméně z prostředků, které bylo možné použít, a také z různých sponzorských darů se podařilo téměř vše potřebné pořídit. Peníze byly použity především na vybavení místností pro klienty, personál se musel spokojit převážně s darovaným vybavením.

“FCH” vítá novináře a hosty slavnost. otevření. *foto IVA*

Do stacionáře lidé darovali věcné dary, mnoho firem vyšlo vstříc ve formě slev na nakoupené zboží nebo smlouvenou zakázku a těmto všem bychom chtěli srdečně poděkovat.

Prostory pro stacionář byly nově zrekonstruované, bezbariérové, a tudíž až na kuchyňku vyhovující. Obtížně pohyblivé klienty je možné přivést do stacionáře autem až téměř k výtahu a za příjemného počasí se všemi posedět na dvoře u venkovních stolků.

V současnosti má denní stacionář zhruba stejný počet klientů mužů i žen, kapacita zařízení je zatím naplněna jen z poloviny. Průměrný věk klientů je necelých 79 let.

O tělesné a psychické blaho klientů pečuje celkem sedm pečovatelek, které se ve službě střídají. Kromě vedoucí je klientům také k dispozici sociální pracovníce a ergoterapeutka, která pro ně připravuje aktivizační programy na dopoledne a odpoledne.

Mgr. Hana Urbanová, vedoucí stacionáře

✿ **Svatá Anežka na Závodí**

“Sv. Anežka byla česká princezna”, utkvělo mi pár slov určených ušima oficiálních i neoficiálních hostů, představitelů veřejného života, sponzorů a zástupců tisku při slavnostním zahájení provozu **Denního stacionáře pro seniory**. Dobře zvolená slova, vždyť ušima nezasvěcených spíše než *svatá a zbožná* řekne více *česká královská dcera, která bez ohledu na sebe pomáhala slabým, chudým, nemocným*. Dobře zvolený “patronát” zařízení, pomáhajícího potřebným, zařízení, které v našem okolí velmi chybělo. “*Náš stacionář je otevřen denně, a to i o víkendu*”, říká vedoucí stacionáře Mgr. Hana Urbanová. I díky tomu bude jistě hojně využíván, neboť víkendový provoz nepatří k obvyklým.

V rámci slavnostního otevření stacionáře byly předány do rukou ředitelky FCH JUDr. Jany Civínové klíčky k vozu Renault Kangoo, který bude mimo jiné svážet a rozvážet klienty. Tento vůz mohl být zakoupen pouze díky darům sponzorů několika podnikatelských firem, jejichž loga automobil nese. Moderní vůz, funkční a moderní prostředí, patro vybavené výtahem, prosvětlené denní místnosti i odpočinkové ložnice pro unavené tělo, usměvaví zaměstnanci... *Slušné startovné* do nového života! Ač se většina zaměstnanců farní

Předávání klíčků k sociálnímu automobilu. foto IVA

charity asi nepočítá ke členům církve, není tu kvůli přesvědčení z víry, pomáhá o to radostněji: *“Tahle práce mne velmi naplňuje, dává mi smysl života, jaký jsem nikdy nepocítila”*, říká například zaměstnankyně charitního Komunitního centra. *“I já jednou budu starý a nemocný a budu potřebovat pomoc. To by si měl každý uvědomit”*, slyším z úst velmi ochotného pracovníka Farní charity. Tahle dvě vyznání jsou pro mne velkým svědectvím, že *naše* Farní charita není samoučelnou organizací, ale živým zázrakem lásky uprostřed našeho města a světa. **-iva-**

✿ Den otevřených dveří Farní charity

Většině příslušníků farnosti je známa činnost Farní charity z článků a jiných písemných materiálů. Umíme si však představit práci charity v praxi?

Využila jsem proto se skupinou dalších zájemců nabídky ředitelky FCH k prohlídce jednotlivých projektů FCH. Navštívili jsme denní stacionář v Komunitním centru a Azylový dům sv. Jakuba - oba určené mužům bez domova, výukové počítačové pracoviště, Klub Betlém v Lochovicích, kde tráví volný čas děti a mládež, nově otevřený Denní stacionář sv. Anežky pro seniory v Berouně - Závodí a pracoviště pečovatelské služby

Protože dobře víme, jak nesnadno se získávají finanční prostředky zvláště pro tyto účely, překvapilo nás, jak účelně a prakticky jsou zařízení vybavena, množství poskytovaných služeb a plánů na jejich další rozšíření. Všude jsme poznali obětavé pracovníky, opravdově zapálené pro tuto činnost. Seznámili nás s fungováním, organizací, problémy i úspěchy. Nelze popsat vše, ale jen příklad: keramická dílna v pouze zčásti opravené faře v Lochovicích, kde děti “tvoří” z hlíny a výsledkem jsou pozoruhodné výrobky.

Dalo by se pokračovat, ale nejlepší je osobní zkušenost. Nenechte si proto ujít příští nabídku k návštěvě

A především: vyprošujeme svou denní modlitbou práci FCH Boží pomoc. Farní charita je dobrou příležitostí nás, křesťanů, oslovit okolní společnost.

Dveře charity otevřené

Druhého května odpoledne jsme vyrazili ve dvou autech na okružní cestu po objektech naší berounské charity.

První zastávka byla v komunitním centru v bývalých kasárnách, kde je umístěn denní stacionář pro bezdomovce. Mohou si zde uvařit teplé nápoje, polévky, ohřát jídlo, posedět v teple

u televize nebo přečíst noviny. (Momentálně tam seděl jen jeden klient, ale v zimě tam bývá plno). Prohlédli jsme si keramickou dílnu, učebnu s počítači, kde se mohou zájemci seznámit se základy práce na počítači a seznámit se i s internetem.

Druhá zastávka byla v azylovém domě na Zavadilce. Uvítali nás milí a schopní vedoucí, provedli nás celým domem a konstatovali jsme, že leckdo nemá tak vybavenou domácnost, jako jsme viděli tady. Nahoře útulné pokojíky dvou a třílůžkové, vzorně ustláno a všude čisto. Chvilí jsme poseděli při zajímavé debatě ale čekala nás ještě dvě zastavení.

A tak jsme uháněli po dálnici přes Zdice do Lochovic. Zatavili jsme před farou s veselým barevným nápisem "Klub Betlém". Sympatická mladá magistra nás zavedla do chodu celého zařízení. Do klubu přicházejí po vyučování děti různě se bavit i vzdělávat. Hezky malují, mají tu keramickou dílnu i s pecí, viděli jsme i roztomilé výtvarky z hlíny.

V horním patře jsou místnosti pro maminky s malými dětmi. Objekt není ještě zcela opravený a zařízený, aby mohl plně sloužit.

Poslední zastávka byla v Berouně na Závodí v novém stacionáři pro seniory. Dříve dům sloužil jako pension. Je pěkně vybavený, koupelna s rohovou vanou, plovoucí podlahy a hlavně výtah. Starší lidé, kteří potřebují celodenní péči, se tu ráno sejdou, mohou zde prožít příjemně celý den včetně dobré stravy. Večer jsou zase rozváženi do svých domovů.

Zde má také základnu pečovatelská služba, která jezdí do terénu za svými nemocnými den co den.

Obdivovali jsme profesionalitu a laskavý přístup všech zaměstnanců FCH ke svým klientům. Zaslouží si chválu a naše modlitby. Svou prací pozitivně oslovují okolní společnost.

H.+H.

✿ **To byl ale kolotoč...**

Jak někteří z Vás jistě zaznamenali, ve dnech, kdy Berounské náměstí bývá k prasknutí zaplněno hrnečky a hmičky rozličných tvarů a velikostí, v prostorách mezi farou a OD Květ byl letos stánek jednoho z projektů FCH Beroun, Klubu Betlém. Hned vedle levandulí vonícího stánku jste si mohli za malý poplatek vytočit to, co vám vaše fantazie a zručnost dovolí. Točili malí i velcí, zkušení i nováčci, které slovem a tu a tam i malou pomocí navigoval v řemesle točírě pan profesor Janík a jeho studenti z berounské střední pedagogické školy. Těm patří naše díky, a myslím že i díky těch z Vás, kteří jste využili příležitosti rychlokurzu „Hrnčířem v patnácti minutách „.

Už jste si zkusili vytočit hrneček? **foto M. Kubištová**

Krásné výrobky, které v těchto dnech vznikly si jejich majitelé odnášeli ještě ten den s sebou, nebo využili možnosti nechat si své nové poklady vypálit v keramické peci v Lochovicích. V tom případě již dnes v mnoha berounských domácnostech jistě popíjejí hrdí točírři ranní kávu ze svých vlastnoručně vytočených hrníčků.

Ti z Vás, kteří jste letos pro veliké zástupy a tlačence neměli dostatek sil probít se až k nám, nezoufejte. Uvidíme se opět na podzim, kdy v druhém termínu Hrnčířských slavností budeme opět roztáčet náš kolotoč.

Za Klub Betlém Michaela Kubištová

Středisková výprava

Začali jsme se scházet před vlakovým nádražím asi v půl osmé. Do osmi se nás sešlo 25. Koupili jsme lístek a naskládali jsme se do vlaku. V Dobřichovicích, po výstupu z vlaku, jsme zjistili, že si Adélka zapoměla ve vagonu mikinu a kšiltovku. Domluvili jsme se s panem výpravčím, že až půjdeme nazpět, tak si to tam vyzvedneme. Přešli jsme na druhý břeh Berounky a po pár metrech jsme začali hrát na vraha (to musí všichni nosit klacík a jeden člověk je jako vrah, a když uvidí někoho bez klacíku, tak mu řekne, že je mrtvej). Dál jsme se zastavili za kruhovým objezdem a zahráli jsme si na mrkanou. Pak jsme šli z Dobřichovic do Karlíku. Další zastávka byla na hřišti, ale tam jsme nehráli žádnou hru kromě roverů, kteří si našli hezkou větev a hráli softbal. Hned vedle hřiště byl malý obchůdek, kde si skoro všichni koupili nanuka. Ještě jsme se nasvačili a vyrazili jsme zase dál. Příští významný bod byla zřícenina Karlík. Po cestě lesem jsme si ještě zahráli na kulhanou (jsou dva lidi, stoupnou si k sobě a svážou se jim nohy). Se svázanýma nohama jsme došli na zříceninu Karlík. Tu jsme poznali jen podle velké cedule "Karlík", jinak totiž z Karlíku moc kamení nezůstalo. Tam jsme prozradili vraha a určili jsme dva nové. Dali jsme se tedy lesem a cestou jsme hráli "Nálety, potopa, pila". Na okraji lesa jsme se zasekli a zahráli jsme si na pašeráky (jedni dostanou peníze, někam si je na sobě schovají a snaží se je dostat na druhou stranu hrací plochy a ti druzí je chytají a snaží se najít schované peníze). Dále jsme prošli přes Vonoklasy a na začátku dalšího lesa jsme si zahráli elektřinu (typ 3 - sedí se ve dvou řadách za sebou a účastníci se drží za ramena, vzadu se hází korunou a vepředu jsou dva předměty, jeden je levé rameno, když padne na minci "panna" a druhý pravé rameno, když "orel"). Roveři v čele s E.T. vybrali prázdné lahve a vrátili se zpátky do vesnice pro vodu. Dohrála se hra, rozdala se voda a pak už jsme jen přešli přes les zpátky do Dobřichovic, odhalili jsme další vrahy, nakoupili jsme v obchodě, zahráli jsme si na kulhanou, postříkali jsme se vodou, vyzvedli jsme mikinu s kšiltovkou, nastoupili jsme do vlaku a vrátili jsme se do Berouna. Tak a to bude asi konec naší výpravy. No, asi by mohly být častěji.

Lukin

Co nového ve školce?

Přestavěná a opravená školka se pro děti i zaměstnance stala brzy samozřejmostí, přesně podle rčení, že „lepšímu se rychle přivyká“. Loňský podzim jsme ještě věnovali úpravám a zařizování vnitřních prostor.

Přemýšleli jsme, jak nejlépe využít

nové koutky, zda si můžeme dovolit pořídit další skříňky, kam přesunout některý nábytek, jak znovu rozmístit hračky, abychom prostředí pro děti optimálně vyřešili.

Letošní teplé jaro nás ale brzy vylákalo na zahrádku a spolu s jejími prvními návštěvami se vynořila otázka, co nového bychom mohli dětem nabídnout venku. Dokud školka nebyla dostavěna, bylo předčasné uvažovat o dalším vybavení zahrady. Nyní jsme ale konečně mohli

Věžička se skluzavkami děti láká! foto J. Stielová

přestat s pouhým listováním katalogy se zahradními průlezkami a začít reálně plánovat pořízení některé z nich. Nabídka pro dětská hřiště je v současné době opravdu široká, většina se ale bohužel pohybuje mimo

Pro každého něco *foto J. Stielová*

naše finanční možnosti. Vždyť částka sedmdesát, sto nebo i více tisíc korun za jednu dřevěnou konstrukci není nic mimořádného. Nakonec jsme pořídili dětem dva nové menší dřevěné herní prvky – pohyblivý můstek a věžičku se skluzavkami. Pro obě zařízení výrobce samozřejmě garantuje splnění požadovaných hygienických norem.

Již koncem dubna bylo vše velmi rychle nainstalováno a my jsme s napětím očekávali tu opravdovou „kolaudaci“ - první návštěvu dětí. A dopadla na výbornou. Děti byly nadšené. Ani nyní po více než měsíci je nepřestává nové zařízení bavit. Stále objevují další možnosti, jak si je co nejvíce užít, a tak nás přesvědčují o tom, že naše volba byla správná. Menší prvky dobře zapadají do prostředí zahrádky, a přitom neubírají dětem potřebný prostor pro volnou hru. Věříme proto, že i v budoucnu pomohou dětem zpříjemnit chvíle, které ve své školičce prožívají. *-js-*

Poděkování

Ve středu 18. dubna 2007 se v budově bývalé kaplanky na berounské faře uskutečnil pod záštitou K-klubu tradiční jarní bleší trh dětského oblečení. Celý jeho výtěžek byl i tentokrát určen na částečnou úhradu nákladů přístavby Katolické mateřské školy.

Díky štědrosti všech dárců i zájmu nakupujících se podařilo získat částku 7.800,- Kč. Jsme velmi rádi, že tak – s vaší pomocí – můžeme postupně na účet farnosti vracet prostředky, které umožnily vloni v létě přístavbu školky včas úspěšně dokončit. Vše by se ale nemohlo konat bez účasti maminek z naší farnosti – zvláště paní Lucie Lidmilové, Gabriely Štorkánové a dalších, které se obětavě ujaly organizace celé akce a věnovaly náročné přípravě, samotnému prodeji i následnému úklidu nemálo času a úsilí. Těší nás, že paní Líza Pondělíčková, která před časem tradici bleších trhů ve prospěch školky založila a řadu let s dalšími maminkami vytrvale udržovala při životě, našla své schopné pokračovatelky. A samozřejmě nás zvláště těší váš stálý zájem, který „blešákům“ věnujete. Mohou tak i nadále zůstat pro školku vítaným zdrojem finančních prostředků. Děkujeme! *-js-*

Nenápadné výročí

Dovolte mi, abych si na tomto místě společně s vámi připomněla jedno skryté výročí. Letos 3. května uplynulo již 15 let od chvíle, kdy otec kardinál Miloslav Vlk podepsal zřizovací listinu školky spolu s jmenovacím dekretem ředitelky. A tak, i když první děti překročily práh čerstvě dokončené stavby až o více než rok později, bylo tím vlastně vše oficiálně zahájeno.

Myslím, že bychom jen velmi obtížně vyjmenovávali všechny, kdo za ta léta školičku budovali a spoluvytvářeli, ať již svou prací a úsilím, nápady nebo modlitbou, podporou finanční či duchovní nebo „jen“ svou přítomností.

P. Bulín a J. Stielová, 1992 archiv

Děti, které školkou prošly, bychom mohli přesně dohledat podle podrobné evidence. Také vyjmenovat paní učitelky nebo kněze z farnosti, kteří o naši mateřinku pečovali, by nebylo těžké. Na atmosféře školky se však podílejí také rodiny dětí, externí spolupracovníci, praktikanti z pedagogických škol a všichni ti, kdo do dění v ní jakýmkoli způsobem zasahují. Vzpomínáme na ně s vděčností a za to dobré, čím pomáhali vytvářet dnešní tvář naší školky, jim patří upřímné díky.

Původní prostory, budoucí základ stavby KMSŠ. red. archiv

Ještě dnes si zřetelně vybavuji první setkání komorní pracovní skupinky, která se měla poradit, odkud a jak vlastně začít. Vždyť kromě zmíněných úředních dokumentů a nadšení několika jedinců chybělo vše: prostory, peníze, personál, zkušenosti... Na jaře 1992 jsme se na berounské faře u patera Bulína sešli - s Pavlem Kodrasem a panem inženýrem Čaplou - jen ve čtyřech. Otec Libor tehdy řekl asi toto: „Pouštíme se do velmi nejistého podniku. Myslím, že bychom jej měli zahájit modlitbou“. Tomuto našemu „nejistému podniku“ je tedy letos již patnáct let. Kéž bychom dokázali vždy svěřovat všechny naše začátky Boží prozřetelnosti a mohli tak doufat v Jeho požehnání!

Za kolektiv KMSŠ Jana Stielová

FEJETON: Jak jsem uklízel homeopatickou "methodou"

Tuhle jsem objevil na koberci flek blíže nespecifikovaného původu, a tak jsem se pustil do čištění homeopatickou metodou. Pro mě je podstatou homeopatie poněkud jednoduchá, byť velká, "arithmetika". Já při ní žádné formule neodříkávám, a tudíž si dovoluji tvrdit, že s ďáblem nemá nic společného. Tedy: Polil jsem inkriminované místo vodou a vypijákoval novinami. Pak jsem místo polil opět vodou a vypijákoval novinami. Pak jsem... Ano, zopakoval jsem postup mnohokrát až byl koberec čistý. Přesněji, k určení počtu opakování je potřeba trocha "logarithmického" počtu, abychom se dostali nad Avogadrovo číslo udávající, kolik molekul špíny se v oné loužičce nachází. (V praxi ale často stačí nos nezasažený rýmou.) Je to něco jako s odměnou vynálezci šachů v podobě velkého množství zrní – dva umocněno na 64.

Tedy k homeopatickému ředění, jak jsem ho pochopil v popisu jedné knížky, myslím od karmelitánů: Vezmu původní obsah (flek). Přidám k ní devítinásobek čisté vody. Po vypijákování zůstane v koberci asi desetina původního objemu. Opět přidám devítinásobek čisté vody. To již dostanu hustotu 1:81. Postup dále opakuji. Dostanu hustotu 1: 729... Vidíte, jak to prudce klesá? Takže s užitím trochy "logarithmů" a se znalostí Avogadrova čísla se dostaneme do situace, kdy původní skvrna obsahuje nejvíce jednu molekulu původu skvrny. No a v takové koncentraci se nacházejí homeopatické léky. Buď je ve flaštičce jedna, či dokonce žádná molekula onoho léčiva. Takže slovní a „duchovní“ doprovod je zřejmě nutný, aby homeopatický lék byl účinný. Proto vřele nedoporučuji užívat homeopatie k léčení, leda za účelem popsáním výše.

Marian Fabian

HLEDÁME PRŮVODCE:

Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na telefonní číslo 724221 617 po 20. hodině.

NABÍDKA:

Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí: CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum. Dále dvojalbum DVD z posvěcení varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2007 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. *D. Průša*

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10,30 - 11,15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

NÁLEZY:

- **Asi před rokem** se našel v berounském kostele zapomenutý stativ na kameru či fotoaparát? Informace v redakci, nebo u kněží.
- **Paní Jindra N. si pravděpodobně s někým vyměnila brýle** v kostele či na Biblické hodině. Má u sebe silné brýle (cca čtyři a půl dioptrie). Pokud někomu takové chybí a jiné přebývají, ať se přihlásí na čtvrtěční Biblické hodině či se ozve na tel: 728 353 117.

MODLITBA MĚSÍCE:

Již není tajemstvím, že koncem měsíce června se po pětiletém působení v naší farnosti s námi rozloučí P. Michal Němeček a na jeho místo, do naší farnosti, přijde nový farní vikář (kaplan) P. Benedikt Hudema. Pro oba naše kněze začne nové období jejich kněžské služby. Rádi bychom se proto v měsíci červnu spojili v modlitbě za farnost, v níž bude P. Michal od července působit, aby se skutečně stala jeho novým domovem. Stejným způsobem bychom rádi přijali P. Benedikta a jako farnost mu poskytli totéž. Kéž jeho příchod do naší farnosti je pro nás požehnaný a pro něj obohacující!

-jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVEN:

••• *“Za nového farního vikáře (kaplana), za novou farnost”* •••

OMLUVA:

Nebudeme nic svádět na tiskařského šotka! Raději vyhubujeme počítačovému programu, který drží místo nás ve své paměti data narození, jež jsme "nasbírali". Minule a předminule nám svéhlavě podstrčil výročí, ke kterým budeme gratulovat až za rok. Paní Mařence Brožové a panu Jaroslavu Vacíkovi, členu naší redakce, se omlouváme slovy: Potvrdilo se, že pod svícnem bývá největší tma. Abychom předešli podobnému nedorozumnění, napříště zřejmě budeme raději uveřejňovat pouze vaše konkrétní blahopřání... *redakce*

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V květnu se dožila 98 let paní Růžena Holleová. *Přejeme jí hodně sil a radosti z Pána Boha.*

Velkou radost máme z kulatého jubilea hudebníka pana **Josefa Kokeše z Berouna**, který slaví v těchto dnech 70 let, *vyprošujeme stále zdraví a elán do života. Ať vás Hospodin neustále provází svou přímluvou..* *Přátelé*

V červnu uplyne 5 let od vysvěcení našeho kaplana a spirituála Svatojánské koleje **P. Michala Němečka**. *Děkujeme za plody jeho služby i za jeho "ano" povolání kněze a přejeme nové síly do dalšího působení.* *Farníci*

NAROZENÍ: Ve středu 9. 5. se narodila **Veronika Hamouzová z Loděnice**. *Hodně radosti do života holčičce i celé rodině !*

KŘTINY: V měsíci květnu přijala svátost křtu v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Sv. Janu pod Skalou **Kateřina Sára Michalská**. *Vyprošujeme Boží požehnání!*

SVATBY: V pátek 25. května si v kapli Nanebevzetí Panny Marie na Karlštejně udělili svátost manželství **Jana Červenková a David Šimáček**. *Upřímně přejeme nový společný život plný Lásky a Milosti.*

VZPOMÍNÁME: Letos 26. června by se dožila 65 let paní **Jarmila Valášková z Berouna**. *Vzpomínáme v naději na shledání.*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: făr. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**